

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงาน
ของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์
OPINIONS OF PEOPLE TOWARDS WORKING PERFORMANCES
OF NONDINDAENG MUNICIPALITY IN NONDINDAENG
DISTRICT, BURIRAM PROVINCE

ภาคนิพนธ์
ของ
พรณทิต แพงไธสง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์

ตุลาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ชื่อเรื่อง	ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบล โนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์		
ผู้วิจัย	พรณพิศ แพงไธสง		
กรรมการควบคุม	รองศาสตราจารย์ประจักษ์	คะเนวัน	ประธานกรรมการ
	รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์	สุวรรณรักษ์	กรรมการ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกิจ	จันทะเดียน	กรรมการ
ปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต	สาขา	รัฐประศาสนศาสตร์
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2552

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 364 คน ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) แล้วทำการสุ่มด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมเป็นแบบสอบถามมี 3 ลักษณะ คือ แบบตรวจสอบรายการ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบปลายเปิด (Open Form) มีค่าความเชื่อมั่น .8037 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเมืองการบริหารและด้านโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่า ดังนี้คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการเมืองการบริหาร ด้านเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต และด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามลำดับ
2. ข้อเสนอแนะ ที่เป็นคำถามปลายเปิด ประชาชนอยากให้จัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อส่งเสริมด้านอาชีพและส่งเสริมการประกอบอาชีพเพิ่มเติม ควรจัดให้มีถนนที่มีความแข็งแรงได้มาตรฐาน จัดให้มีตลาดจำหน่ายสินค้าที่ถูกสุขลักษณะให้กับประชาชน มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและสถานที่ออกกำลังกาย มีการปรับปรุงภูมิทัศน์และต้นไม้ตามไหล่ทาง

TITLE	Opinions of People towards the Working Performances of Nondindaeng Municipality in Nondindaeng District, Buriram Province		
AUTHOR	Panpit Pangthaisong		
ADVISORS	Associate Professor Prajan Kanawan		Thesis Advisor
	Associate Professor Prasit Suwannarak		Co-advisor
	Assistant Professor Prakrit Juntakien		Co-advisor
DEGREE	Master of Public Administration	MAJOR	Public Administration
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR	2009

ABSTRACT

The objective of this research was to study the opinions of people towards the working performances of Nondindaeng municipality in Nondindaeng District, Buriram Province. The subjects were 364 people, selected by using the Table of Krejcie & Morgan and simple random sampling, respectively. The research instrument used for collecting the data was a 3-part questionnaire including check list, 5-rating scale, and open form with its reliability at .8037. The statistics used to analyze the data were percentage, mean and standard deviation.

The results of this research were as follows:

1. The opinions of people towards the working performances of Nondindaeng municipality in Nondindaeng District, Buriram Province as a whole was at moderate level. When considering in each aspect, it was found that the aspect of "Basic structure" was at most level; whereas, the rest aspects were at moderate levels. The ranking from the most to the least aspects was "Basic structure", followed by "Public administration", "Economics", "Social development and life quality promotion", and "Natural and environmental resource preservation administration", respectively.
2. The suggestions as open form were that people need the municipality provides more capital sources for life and occupation promotions. The municipality should build the standardized roads, provide the desirable market for goods distribution, provide the relaxing and exercising places, and should be adjusted the townscape and trees on sidewalks.

ประกาศคุณูปการ

ภาคนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ประชัน คณะวัน ประธานกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกิจ จันทะเคียน กรรมการควบคุม ภาคนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ เรียบร้อย

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน คือ ดร.ผดุงชาติ ชังดี คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ จิวพัฒนา หัวหน้าสาขาวิชา วิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และจำสปีทอสันติ นรสิทธิ์ ปลัดเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้ภาคนิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณคณาจารย์และบุคลากรบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ทุกท่าน เพื่อน ๆ รัฐประศาสนศาตรมหาบัณฑิต (ภาคพิเศษ) รุ่น 8 ทุกคนที่ให้คำปรึกษาแนะนำ ช่วยเหลือตลอดระยะเวลาที่ศึกษา และเป็นกำลังใจให้เสมอมา ตลอดจนบุคลากรเทศบาลตำบล โนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ให้ความกรุณาช่วยเหลือในการเก็บรวบรวม ข้อมูลและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ประ โยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดขึ้นจากภาคนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นเครื่องบูชา พระคุณแต่บิดา มารดา บุรพจารย์ คณาจารย์และผู้มีส่วนร่วมในการฟุ่มเฟือก เกื้อกูลให้กำลังใจ ในการศึกษาแก่ผู้วิจัยทุกท่าน

พรพนพิศ แพงไชสง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น.....	6
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการปกครองท้องถิ่น.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ.....	12
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ.....	17
การปกครองท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล.....	19
บริบทของเทศบาลตำบลโนนดินแดง.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	51
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	51
วิธีดำเนินการวิจัย.....	51
สรุปผลการวิจัย.....	52
อภิปรายผล.....	53
ข้อเสนอแนะ.....	56
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	56
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป.....	58
บรรณานุกรม.....	59
ภาคผนวก.....	63
ผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	64
ผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในงานวิจัย.....	67
ผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม.....	69
ผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	71
ผนวก จ ถ้าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	75
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	76

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากร.....	32
2 ความหนาแน่นของประชากร.....	33
3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	42
5 ตารางแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมและรายด้าน.....	44
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของ เทศบาลตำบลโนนดินแดง ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ.....	45
7 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพ ชีวิต.....	46
8 ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดิน แดง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการเมืองการบริหาร.....	47
9 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน.....	48
10 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.....	49
11 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบล โนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์.....	50

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมที่ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตย สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การแสดงความคิดเห็น ช่วยกันคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เสนอแนะความต้องการ หรือคัดค้านใจแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในพื้นที่ ที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ส่วนได้ส่วนเสียของส่วนรวม เพื่อส่งผลต่อการกินคืออยู่ดีของชุมชน ในท้องถิ่น

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ได้จัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน คือ การบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นของไทยกำหนดออกเป็น 5 รูปแบบ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และเมืองพัทยา เป็นการกระจายอำนาจการปกครอง คือ กิจการงานบางประการ ที่รัฐมอบหมายให้หน่วยงานท้องถิ่นรับไปบริหารงานเอง ลักษณะของการมอบอำนาจให้ประชาชนปกครองตนเอง ให้ช่วยกันคิดริเริ่มหรือคัดค้านใจแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ส่วนได้ส่วนเสียเพื่อส่วนรวม ลักษณะของการกระจายอำนาจ ทำให้เกิดมีการปกครองตนเอง และความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่ยังคงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐตามสมควร เนื่องจากส่วนท้องถิ่นเน้นงานเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และมีเจตนาจะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานให้มาก รูปแบบของการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหลักกว้าง ๆ คล้ายคลึงกับรูปแบบการปกครองประเทศ คือ ให้มีฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร เป็นองค์ประกอบที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะการปกครองที่สำคัญ โดยให้ราษฎรเลือกผู้แทนของตนเข้าไปกำหนดนโยบายการบริหารงานในท้องถิ่น (กรมการปกครอง. 2543 : 3) หากผู้แทนที่ราษฎรเลือกเข้ามา ไม่สามารถปฏิบัติตามนโยบายหรือบริหารงานได้สำเร็จ ปัญหาต่าง ๆ ก็จะตามมามากมาย จึงจำเป็นต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการตรวจสอบการบริหารงาน และแสดงความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของการปกครองรูปแบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

เทศบาลตำบลโนนดินแดง เป็นการปกครองรูปแบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เดิมเป็นการปกครองรูปแบบสุขาภิบาลมาก่อน เรียกว่า “สุขาภิบาลโนนดินแดง” ต่อมา ได้มีพระราชบัญญัติยกฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พุทธศักราช 2542 จัดตั้งเป็นเทศบาล

เป็นผลให้สมาชิกสภาตำบลโนนดินแดง ยกฐานะเป็นเทศบาลตำบลโนนดินแดง เป็นต้นมา โดยมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในเขตเทศบาล ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 มาตรา 50 และมาตรา 51 ภายใต้อำนาจบังคับแห่งกฎหมาย

เทศบาลตำบลมีหน้าที่ที่ต้องทำ คือ รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้ง การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ป้องกันและระงับโรคติดต่อ ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ซึ่งการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

เทศบาลตำบลโนนดินแดง มีโครงสร้างขององค์กรแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายนิติบัญญัติ ประกอบด้วยสมาชิกสภาเทศบาล จำนวน 12 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน โดยฝ่ายนิติบัญญัติให้มีประธานสภาเทศบาล และรองประธานสภาเทศบาลอีกหนึ่งคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจากสมาชิกสภาเทศบาล ตามมติของสภาเทศบาล และฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี จำนวน 1 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน และรองนายกเทศมนตรี ซึ่งมาจากนายกเทศมนตรีแต่งตั้งจากผู้ไม่ใช่สมาชิกสภาเทศบาลมีหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาลตามที่นายกเทศมนตรีมอบหมายให้ จำนวน 2 คน

เทศบาลตำบลโนนดินแดงมีการแบ่งส่วนราชการออกเป็น 1 สำนัก 6 กอง ได้แก่ สำนักปลัดเทศบาล กองวิชาการและแผนงาน กองคลัง กองช่าง กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองการศึกษา กองสวัสดิการสังคม และในส่วนของบริการสาธารณะของเทศบาลตำบลโนนดินแดง มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการบริการสาธารณะของท้องถิ่นตนเอง เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในการให้บริการสาธารณะ และได้กำหนดแนวทางการพัฒนาเทศบาลไว้ในแผนพัฒนา 3 ปี (พ.ศ. 2550-2552) จำนวน 5 ด้านด้วยกัน ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการเมืองการบริหาร และด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เทศบาลตำบลโนนดินแดง. 2550-2552 : 37-48)

แนวทางการพัฒนาเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ส่วนใหญ่จะเน้นงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก ทำให้การดำเนินงานด้านอื่น ๆ ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในการดำเนินงานตามแนวทางการพัฒนา ประจำปี พ.ศ. 2551 ในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการเมือง การบริหารว่าเป็นไปตามความต้องการของประชาชนมากน้อยเพียงใด จะได้นำผลจากการแสดงความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไข ส่งเสริม พัฒนา ขยายและยุติโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาสามปีนั้นผลเป็นอย่างไร นำไปสู่ความสำเร็จ บรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์ หรือไม่อย่างไร

ผู้วิจัยในฐานะเป็นพนักงานเทศบาลสามัญ สังกัดเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ มีความสนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยความคิดเห็นของประชาชนในการพัฒนาเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ตามแนวทางการพัฒนา ประจำปี พ.ศ. 2551 ในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น เพื่อเป็นข้อเสนอแนะสำหรับเทศบาลตำบลโนนดินแดง รวมทั้งการดำเนินงานและพัฒนางานให้ครอบคลุมในอนาคตให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และตรงตามความต้องการของประชาชนให้มากที่สุด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์
2. เป็นสารสนเทศในการนำไปปรับปรุงพัฒนาเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ และเทศบาลอื่น ๆ

ขอบเขตของวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ใน 5 ด้าน (เทศบาลตำบลโนนดินแดง. 2550-2552:35-36) ดังนี้

- 1.1 ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ
- 1.2 ด้านการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- 1.3 ด้านการเมืองการบริหาร
- 1.4 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 1.5 ด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

- 2.1 ประชากร ได้แก่ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ใน 12 ชุมชน จำนวน 7,000 คน
- 2.2. กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เกรจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) จะได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 364 คน แล้วทำกลุ่มตัวอย่างให้กระจายไปตามชุมชนต่าง ๆ ในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดง ตามสัดส่วนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้เข้าใจความหมายศัพท์ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จึงให้นิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง การแสดงออกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกี่ยวกับความเชื่อรวมถึงความรู้สึกโดยอาศัยพื้นฐานที่ได้จากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น อาจแสดงออกโดยการพูด หรือการเขียน และอาจแสดงออกได้ทั้งทางบวกหรือทางลบ ทั้งนี้ความคิดเห็นอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

2. **ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงาน** หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง ใน 5 ด้าน ได้แก่

2.1 **ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ** หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีความสะดวกในการประกอบอาชีพ ได้แก่ หน้าที่ในการจัดให้มีและควบคุมตลาด ที่จอดรถ บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร ส่งเสริมการฝึก และการประกอบอาชีพ ส่งเสริมการลงทุน เป็นต้น

2.2 ด้านการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้แก่ การพัฒนาการ จัดการศึกษา การสังคมสงเคราะห์ และพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การส่งเสริม การกีฬา การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล เป็นต้น

2.3 ด้านการเมืองการบริหาร หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และสร้างความเข้มแข็งในชุมชน ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองการพัฒนาส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการของเทศบาลให้กับประชาชน เป็นต้น

2.4 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิต ได้แก่ การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น การสาธารณสุขปลูกและการก่อสร้างอื่น ๆ การควบคุมอาคาร การสาธารณสุขการ เป็นต้น

2.5 ด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีสิ่งแวดล้อมที่ดีในชุมชน ได้แก่ หน้าที่ในการจัดให้มีการควบคุม การเลี้ยงสัตว์ ควบคุมการฆ่าสัตว์ การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย การจัดการ บำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน เป็นต้น

3. เทศบาล หมายถึง เทศบาลตำบล โนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยให้ผู้วิจัยสามารถมองเห็นแนวทางในการศึกษาวิจัยชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น
2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปกครองท้องถิ่น
3. แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ
5. การปกครองท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล
6. บริบทของเทศบาลตำบล โนนดินแดง
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น

1. ความหมายของความคิดเห็น

การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากแก้วของประชาธิปไตย ทำให้คนไทยเข้าใจหลักการปกครองตนเอง และเพื่อตนเองอย่างชัดเจนมากขึ้น การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบการปกครองตนเองได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้หลายท่านด้วยกัน

ศรีสมบูรณ์ แชัยมงคล (2538 : 47) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกหรือความเชื่อมั่นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมินผลสิ่งนั้น หรือเหตุการณ์นั้น โดยมีอารมณ์ประสบการณ์สภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออกซึ่งอาจถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การแสดงความคิดเห็นอาจทำได้ด้วยคำพูดหรือการเขียนก็ได้

นพมาศ ชีวเวทิน (2539 : 99) กล่าวว่าความคิดเห็นนั้นถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือเขียน มนุษย์นั้นพูดจริงจากใจ พูดตามสังคมหรือพูดเพื่อเอาใจผู้ฟังก็ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่มักถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้น เป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความในใจ ด้วยเหตุนี้จึงนิยมกันมากที่จะสำรวจความคิดเห็นต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือเรียกว่าการสำรวจประชามติ (Poling) จึงอาจกล่าวได้ว่าการหยั่งประชามติเป็นเครื่องมือสำคัญทางวิชาการที่ใช้ศึกษาและสำรวจการแสดงออกทางความคิดเห็นในปัจจุบัน

ชยากร เทศะบำรุง (2544 : 6) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะความคิดเห็นจะเกี่ยวข้องกับทัศนคติและค่านิยม โดยเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับจิตลักษณะของบุคคลหรือสังคม ค่านิยมเป็นเรื่องราวทางจิตอย่างกว้าง ๆ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

จากนิยามและความหมายของความคิดเห็นดังกล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกที่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เกี่ยวกับความเชื่อรวมถึงความรู้สึก โดยอาศัยพื้นฐานที่ได้จากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งจะแสดงออกโดยการพูด หรือการเขียน และอาจจะแสดงออกได้ทั้งทางบวกหรือทางลบ ทั้งนี้ความคิดเห็นอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

2. ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาหาความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคน ที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งแต่ละคนอาจจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน การแสดง กิริยาท่าทาง เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นการใช้ประโยชน์คือการวางแผนนโยบายต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและความพอใจของผู้ร่วมงาน

โยธิน ศันสนายุทธ และคณะ. (2546 : 46 ; อ้างถึงใน ชยากร เทศะบำรุง. 2544 : 7) กล่าวว่าการศึกษาความคิดเห็นมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะทำให้เราทราบความต้องการของบุคคลต่าง ๆ ในสังคมสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมของผู้กระทำว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร จากความคิดเห็นของผู้ได้รับประโยชน์ เพื่อให้ผู้กระทำได้ทำการปรับปรุงพฤติกรรมทัศนคติของผู้กระทำให้ดีกว่าเดิม ตัวอย่างที่เห็นได้ง่าย เช่น กิจการค้าของบริษัทเอกชน โดยเฉพาะสถานีโทรทัศน์จะสอบถามความคิดเห็นของผู้ชมรายการต่อรายการ โทรทัศน์ต่าง ๆ อยู่เสมอ เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีกว่าเดิม

3. วิธีวัดความคิดเห็น

สนสิน เชิญทอง (2541 : 9) กล่าวว่า ความคิดเห็นจะส่งผลถึงทัศนคติและการแสดงออกถึงพฤติกรรมของเจ้าของความคิด การวัดระดับความคิดเห็นจะช่วยให้สามารถกำหนดแนวทางหรือนโยบายต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับความคิดเห็นร่วมกันได้ การวัดความคิดเห็น ทัศนคติ แรงจูงใจ และค่านิยมได้มีการสร้างแบบสอบถามสำหรับวัดสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าว แต่ก็ยังไม่สามารถที่จะแยกออกจากกันได้อย่างเด็ดขาด เพราะมีบางส่วนที่ซ้ำซ้อนกันอยู่ การวัดความคิดเห็นส่วนใหญ่แล้วก็ยังไม่มีการแบ่งแยกออกจากทัศนคติอย่างชัดเจน และมีบ่อยครั้งที่คำทั้งสองถูกใช้สลับกัน แต่อย่างไรก็ตามการสำรวจความคิดเห็นมักจะเป็นการถามสิ่งที่เฉพาะเจาะจง อย่างเช่น การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การสำรวจความคิดเห็นของประชาชน

ต่อโครงการสำรวจสัมพันธ์ เป็นต้น ซึ่งผลที่ได้ออกมาจากการสอบถามความคิดเห็นเหล่านี้จะเป็นตัวชี้ความพอใจ ไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ของกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว

ไพรัช สุขสงญาติ (2542 : 10) เสนอว่า วิธีการวัดความคิดเห็นโดยมากจะให้ผู้ตอบคำถามเลือกตอบคำถามสำหรับวัดความคิดเห็น จะต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความเป็น ปฏิฐาน (Positive) หรือ ปฏิเสธ (Negative)

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปกครองท้องถิ่น

1. ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากแก้วของประชาธิปไตย ทำให้คนไทยเข้าใจหลักการปกครองตนเอง และเพื่อตนเองอย่างชัดเจนมากขึ้น การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบการปกครองตนเองได้มีนักวิชาการ ได้ให้ความหมายของการปกครองท้องถิ่นไว้หลายท่านด้วยกัน

สถาบันพระปกเกล้า (2548 : 2) ให้ความหมายไว้ว่า การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยงานการปกครองท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกัน การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์กร โดยมีตัวแทนซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมด หรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องกำกับดูแลด้วยวิธีต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

รสคนธ์ รันตเสริมวงศ์ (2546 : 15) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่นหมายถึง ประชาชนในท้องถิ่นซึ่งมีอำนาจปกครองตนเอง โดยจัดตั้งองค์กรขึ้นมาใช้อำนาจแทนประชาชนเรียกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้บริหารท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเป็นอิสระ ภายในกรอบนโยบาย กฎหมาย และการกำกับดูแลของรัฐ

อนนท เหล่าธรรมทัศน์ (2545: 27) ได้กล่าวว่า เป็นส่วนประชาธิปไตยที่ท้องถิ่นต้องเน้นที่ประชาชนปกครองตนเองทางตรงให้มากขึ้นคือระดับประเทศเป็นประชาธิปไตยที่เน้นให้ประชาชนปกครองตนเอง

จากแนวความคิดข้างต้นของนักวิชาการ ที่ได้ให้มุมมองไว้ค่อนข้างจะหลากหลายแต่โดยสรุปแล้วการปกครองท้องถิ่น เป็นการกระจายอำนาจการตัดสินใจจากส่วนกลางให้กับคนในท้องถิ่น โดยให้ประชาชนที่เป็นตัวแทนของคนในท้องถิ่นมาบริการและตัดสินใจในการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่นตนเองมีอำนาจในการบริหารงานบุคคล การจัดเก็บรายได้ การออกข้อบัญญัติ

ข้อบังคับมีฐานะเป็นนิติบุคคล แต่ในความเป็นอิสระต้องอยู่ภายใต้กฎหมายรัฐธรรมนูญและยังคงมีรัฐบาลกลางกำกับดูแล

2. ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง โดยการทำให้ประชาชนเข้าใจหลักการปกครองตนเองโดยตรงและเพื่อตนเองอย่างชัดเจน เนื่องจากประชาชนจะได้รับผลกระทบโดยตรงจากการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งรับผิดชอบความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ การปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษารูปการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน ดังนี้ (โกวิท พวงงาม. 2548 : 33)

2.1 การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยเพราะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ทำให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและหน้าที่พลเมือง อันจะนำมาสู่ความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตย

2.2 การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล

2.3 การปกครองท้องถิ่นจะทำให้ประชาชนรู้จักปกครองตนเอง เพราะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามาส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดสำนึกในความสำคัญของตนเอง ต่อท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนรับรู้ถึงอุปสรรค ปัญหา และช่วยกันแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นตนเอง

2.4 การปกครองท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพ

2.5 การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง กล่าวโดยสรุป การปกครองท้องถิ่นกำหนดขึ้นเพื่อมุ่งเปิดโอกาสและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองในระดับหนึ่ง และที่สำคัญคือประชาชนในท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองอย่างกว้างขวาง

3. องค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการส่งเสริมประชาธิปไตยระดับท้องถิ่น โดยให้ประชาชนในท้องถิ่นเรียนรู้การปกครองตนเองอันเป็นรากฐานสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ทำให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและหน้าที่พลเมืองอันจะนำมาสู่ความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตย โดยประชาชนมีส่วนร่วมและสามารถตรวจสอบได้ง่ายสามารถแก้ปัญหาในท้องถิ่นแต่ละแห่งได้รวดเร็วและมีความสอดคล้องของการตัดสินใจของปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่อุทัย หิรัญไค (2534 : 22) ได้กำหนดองค์ประกอบของการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ 8 ประการ ด้วยกัน คือ

3.1. สถานะตามกฎหมาย คือ ต้องมีการกำหนดเรื่องการปกครองท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศ

3.2. พื้นที่และระดับ คือ ต้องมีการกำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นไว้อย่างชัดเจน

3.3. การกระจายอำนาจและหน้าที่ การที่จะกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ที่มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองและการปกครองของรัฐบาล

3.4. องค์การนิติบุคคลจัดตั้งขึ้นโดยผลแห่งกฎหมายแยกจากรัฐบาลกลางมีขอบเขตการปกครองที่แน่นอน มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ออกกฎข้อบังคับ ควบคุมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายนั้น ๆ

3.5. การเลือกตั้งสมาชิกองค์การหรือคณะผู้บริหารจะต้องได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

3.6. อิสระในการปกครองตนเอง สามารถใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติกิจการภายใต้ขอบเขตกฎหมาย โดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลาง และไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาหน่วยงานราชการ

3.7. งบประมาณของตนเองมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ คือ ภาษีและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เพื่อนำไปทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า

3.8. การควบคุมดูแลของรัฐบาลเมื่อจัดตั้งแล้วรัฐต้องควบคุมดูแลเพื่อประโยชน์และความมั่นคงของรัฐ และประชาชนโดยส่วนรวม

4. ปัญหาของการปกครองท้องถิ่น

การบริหารราชการแผ่นดินไทย เน้นหนักไปในทางรวมอำนาจมากกว่าการกระจายอำนาจ สาเหตุเนื่องจากปัญหาความมั่นคง ซึ่ง สวงน ถ้วน โนมนต์ (2548 : 7) ได้แสดงความคิดเห็นถึงปัญหาของการปกครองท้องถิ่นไว้ในบทความ คลังสมอง วปอ.เพื่อสังคม ในหัวข้อ รัฐธรรมนูญกับการปกครองท้องถิ่นดังนี้

4.1 ปัญหาด้านโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หลักการสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่นคือ ให้คนในท้องถิ่นปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น แต่ในอดีตได้มีกฎหมายหลายฉบับกำหนดโครงสร้างการบริหารของท้องถิ่นไว้หลากหลายรูปแบบ ทำให้เกิดความแตกแยก สับสน รวมทั้งการที่ผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นไม่ได้มาจากการเลือกตั้งของประชาชน จึงถูกมองว่าการบริหารกิจการของท้องถิ่นอาจไม่ตรงกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมืองพัทยา

4.2. ปัญหาด้านอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละรูปแบบจะกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน ในกฎหมายมีอยู่หลายประการ แต่ในความเป็นจริงแล้วองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลับมีอำนาจหน้าที่และกรให้บริการแก่สาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่นของตนเองน้อย เนื่องจากมีหน้าที่ซ้ำซ้อนกับราชการบริหารส่วนภูมิภาค

4.3. ปัญหาด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปัญหาสำคัญในเรื่องนี้คือ ปัญหาเรื่องรายได้ของท้องถิ่นซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้จากภาษีดังนี้ ภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเอง เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย อากรฆ่าสัตว์ ภาษีที่เป็นของรัฐบาล รัฐบาลจัดเก็บเพิ่มและจัดสรรให้แก่ท้องถิ่น เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต และภาษีที่เป็นของท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม ปัญหารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ มีรายได้น้อยมาก จึงไม่เพียงพอต่อการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.4. ปัญหาด้านการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงานหรือข้าราชการท้องถิ่นเป็นผู้รับนโยบายของผู้บริหาร ไปปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมายกำหนดให้องค์กรบริหารงานบุคคลของท้องถิ่นแต่ละรูปแบบแตกต่างกัน ทำให้ไม่เอื้ออำนวยต่อการไหลเวียนและมีความเหลื่อมล้ำกันในความก้าวหน้า

4.5. ปัญหาด้านการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หลักการปกครองท้องถิ่นคือ ต้องให้คนในท้องถิ่นตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองภายในกรอบของกฎหมาย รัฐหรือผู้แทนของรัฐเข้าไปกำกับดูแลเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น หรือประเทศชาติโดยรวม แต่การปกครองท้องถิ่นไทยในอดีต ข้าราชการส่วนภูมิภาคจะเข้าไปมีบทบาทในฐานะผู้ควบคุมหรือผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยปฏิบัติงานเป็นผู้บริหารหรือพนักงานขององค์กรส่วนท้องถิ่นอีกตำแหน่งหนึ่ง ทำให้การบริหารงานท้องถิ่นไม่มีอิสระเท่าที่ควรและมุ่งเน้นตอบสนองนโยบายของส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคมากกว่าความต้องการในท้องถิ่น

4.6. ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในอดีตที่ผ่านมา ประชาชนในท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นของตนเองน้อยมาก การมีส่วนร่วมที่เป็นรูปธรรมคือการเปิดโอกาสให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งสภาท้องถิ่น แต่เมื่อเลือกตั้งเสร็จสิ้นมีสมาชิกสภาท้องถิ่นมีคณะผู้บริหารแล้วประชาชนจะไม่มีส่วนร่วมอย่างอื่นเลย ในกรณีที่ประชาชนสนใจจะมีส่วนร่วมในทางปฏิบัติก็พบว่าไม่มีช่องทางที่เปิดให้ประชาชนทำอะไรได้มากนัก ซึ่งทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดพลัง ขาดความร่วมมือและขาดความสนใจจากประชาชนส่งผลให้การปกครองท้องถิ่นซึ่งเป็นการปกครองของคนในท้องถิ่นเองประสบความล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง

จากปัญหาข้างต้นจะเห็นว่าพัฒนาการปกครองท้องถิ่นจะทำให้ประชาชนเกิดความรู้
แจ้งทางการเมือง สร้างประชาธิปไตยที่มั่นคง เป็นการกระจายอำนาจการปกครองจากรัฐบาลกลาง
มาให้คนในระดับท้องถิ่นดูแลปกครองตนเอง ทั้งนี้ก็เพื่อท้องถิ่นเกิดการพัฒนาและการใช้ทรัพยากร
ของตนเองที่มีอยู่คุ้มค่าและตอบสนองความต้องการของตนเองได้ดีที่สุด ประชาชนในท้องถิ่น
ดำเนินการเองโดยอิสระพอสมควรภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย

แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ

1. ความหมายของการกระจายอำนาจ

การกระจายอำนาจ (Decentralization) เป็นหลักการอย่างหนึ่งของการจัดระเบียบการ
ปกครองประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้ระบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ที่ถือว่า
ปวงชนทั้งหลายมีสิทธิที่จะรับรู้การดำรงชีพของตนและกำหนดวิถีชีวิตของตนเอง โดยมีหลักการ
สำคัญ คือ เป็นการโอนอำนาจการปกครองจากส่วนกลางไปให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการเอง
โดยมีอิสระพอสมควรภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย การกระจายอำนาจทำให้เกิดการจัดระเบียบ
การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น เทศบาลถือได้ว่าเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งตาม
แนวความคิดของหลักการกระจายอำนาจการปกครอง

ประจักษ์ กัญจนกุล (2535 : 171) ได้ให้ความหมาย การกระจายอำนาจเป็นวิธีการที่รัฐมอบ
อำนาจการปกครองบางส่วนให้แก่องค์กรอื่น ๆ เพื่อจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างโดยมีความเป็น
อิสระตามสมควร ไม่ต้องขึ้นอยู่กับบงคับบัญชาของราชการส่วนกลาง

ประทาน คงฤทธิศึกษากร (2537 : 24) ได้กล่าวว่า การกระจายอำนาจเป็นมาตรการที่รัฐ
กำหนดขึ้นเพื่อให้ประชาชนแต่ละท้องถิ่นที่ได้มีการจัดองค์กรกันขึ้น โดยความเห็นชอบของส่วนรวม
(โดยผ่านกระบวนการเลือกตั้ง) ได้มีโอกาสเข้าร่วมในการแบ่งเบาภาระหน้าที่ในการจัดทำบริการ
สาธารณะบางประการเพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่น

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ (2537 : 362 - 366) ได้เสนอทวิเคราะห์การกระจายอำนาจกับการ
กระจายทรัพยากร โดยเสนอกรอบการวิเคราะห์แนวใหม่เกี่ยวกับการกระจายอำนาจและบทบาทของ
ชุมชนท้องถิ่นซึ่งเห็นว่ากรอบความคิดเห็นใหม่จะเอาชุมชนท้องถิ่น (Local Community) เป็นตัวตั้ง
เน้นการยอมรับสิทธิของชุมชนตามศักยภาพที่แท้จริงทางเศรษฐกิจสังคมและความต้องการของชุมชน
ที่จะบริหารกิจการบางอย่างเอง เช่น การจัดการใช้น้ำ การดูแลรักษาและการใช้ประโยชน์จาก
ป่าชุมชนหรือการระงับข้อพิพาทกันเองตามประเพณีและวิถีชีวิตที่เขาปฏิบัติกันมา ดังนั้นสาระ
การวิเคราะห์จะเปลี่ยนใหม่ดังนี้ ชุมชนท้องถิ่นเป็นตัวตั้งไม่ใช่รัฐส่วนกลาง สัมพันธภาพรัฐกับ
ชุมชนท้องถิ่นเป็นสัมพันธภาพที่ต่างยอมรับซึ่งกันและกัน ไม่ใช่รัฐเป็นผู้ให้ชุมชน และประชาชน

เป็นผู้รับกรอบการยอมรับซึ่งกันและกันไม่ใช่การเมืองและกฎหมาย แต่เป็นการแสวงหาศักยภาพ และวิถีชีวิตตลอดจนประเพณีที่ชุมชนมีมาตั้งแต่เดิม ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม กฎหมายที่รัฐจะ ออกมารับรองศักยภาพและวิถีชีวิตชุมชนจะเป็นเพียงเครื่องมือ ซึ่งอาจบริหารในโครงสร้างอำนาจรัฐ แบบองค์กรท้องถิ่นของตะวันตก เพราะมีพื้นฐานทางเศรษฐกิจคือการบริหารชุมชนท้องถิ่นใน ชนบทซึ่งจะมีรูปแบบเทศบาล สุขาภิบาล ไปใช้ไม่ได้เพราะไม่ตรงกับความต้องการของชุมชน

2. ความสำคัญของการกระจายอำนาจ

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งมีสาระสำคัญในการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง การจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ ของรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองเป็นสำคัญ รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามหลักการปกครองตนเองตาม เจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลัก ในการจัดทำบริการสาธารณะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ การกำกับดูแล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็น และมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ชัดเจน สอดคล้องและเหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และในการกำกับดูแล ให้มี มาตรฐานกลางเพื่อเป็นแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเลือกไปปฏิบัติได้เอง โดยคำนึงถึง ความเหมาะสมและความแตกต่างในระดับของการพัฒนาและประสิทธิภาพในการบริหารขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละรูปแบบ โดยไม่กระทบต่อความสามารถในการตัดสินใจดำเนินงานตาม ความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งจัดให้มีกลไกการตรวจสอบการดำเนินงาน โดยประชาชนเป็นหลัก (แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) 2551 : 11)

การกระจายอำนาจทำให้เกิดการจัดระเบียบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นขึ้น เทศบาล ถือได้ว่าเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งตามแนวความคิดของหลักการกระจายอำนาจ การปกครอง โดยสาระสำคัญและหลักการกระจายอำนาจ (สถาบันพระปกเกล้า. 2548 : 57) ได้แบ่งหลักการกระจายอำนาจมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการคือ

1. มีความเป็นนิติบุคคล การกระจายอำนาจปกครองนั้นจะต้องมีองค์การเป็นนิติบุคคล ต่างหากจากองค์การของรัฐบาลกลาง การเป็นนิติบุคคลก็เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน องค์การเหล่านี้จะต้องมีงบประมาณ ทรัพย์สิน หนี้สิน และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นของตนเอง

2. มีอำนาจอิสระในการบริหารงาน ความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่เป็นหลักการสำคัญประการหนึ่งของการกระจายอำนาจปกครอง เพราะหากองค์กรนั้นไม่มีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ จะต้องรอคำสั่งจากรัฐบาลกลางอยู่เสมอ องค์กรเหล่านี้จะไม่คิดไปจากหน่วยการปกครองส่วนภูมิภาค ซึ่งมีฐานะเป็นตัวแทนของรัฐบาลกลางประจำอยู่ในภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีอิสระในการปฏิบัติภารกิจของตนเอง ตลอดจนมีอิสระพอสมควรในการกำหนดนโยบายหรือการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ แต่อำนาจอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีไม่มากเกินไปจนทำให้เกิดการกระทบกระเทือนต่อเอกภาพและอธิปไตยของประเทศ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่ามีใช้เป็นสถาบันการเมืองที่มีอำนาจอธิปไตยของตนเอง หากแต่ควรมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดให้

3. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและผู้ที่ทำหน้าที่นิติบัญญัติ การมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองในท้องถิ่นนั้นเป็นสิ่งสำคัญ เช่น ประชาชนบางคนอาจมีส่วนร่วมในกิจกรรมของท้องถิ่นเฉพาะการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งตัวแทนของตนเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น แต่บางคนอาจมีความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการปกครองท้องถิ่นมากกว่านี้ ถึงกับสมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นตัวแทนของประชาชน เพื่อให้ได้มีโอกาสเข้าไปมีบทบาทในการดำเนินกิจกรรมอันเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยตนเองก็อาจทำได้

4. งบประมาณเป็นของตนเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ด้วยตนเอง รวมไปถึงการมีอำนาจในการบริหารงบประมาณที่ได้มานั้นด้วย การให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดเก็บภาษีและบริหารรายได้ด้วยตนเองนี้เป็นการมอบอำนาจการตัดสินใจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดตั้งแต่การวางแผนปฏิบัติงาน การจัดเก็บรายได้ การบริหารและการบริการประชาชนในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ

จากองค์ประกอบทั้ง 4 ประการของหลักการกระจายอำนาจตามที่กล่าวมานี้ หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ประกอบทั้ง 4 ประการ และมีความพร้อมในการปฏิบัติงานเพื่อท้องถิ่น ประชาชนในท้องถิ่นของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลให้ท้องถิ่นพัฒนาตนเองอย่างเข้มแข็งยั่งยืน

3. วิธีการกระจายอำนาจ

ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" ประกอบด้วย (แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2). 2551:19)

3.1 นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน

3.2 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวง
สาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ และ
อธิบดีกรมการปกครอง

3.3 จังหวัดสองคน ผู้บริหารเทศบาลสามคน ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลห้าคน
และผู้บริหารกรุงเทพมหานคร ผู้บริหารเมืองพัทยาหรือผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มี
กฎหมายจัดตั้งขึ้นรวมสองคน ทั้งนี้ โดยให้ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ละประเภทเลือก
กันเองตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายกรัฐมนตรีกำหนด

3.4 ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสองคน ประกอบด้วยบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ
ในด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ด้านการพัฒนาท้องถิ่น ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านการปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในสาขารัฐศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์ และด้านกฎหมาย ทั้งนี้ การสรรหา
ผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายกรัฐมนตรีกำหนด ให้หัวหน้าสำนักงาน
คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

4. ขั้นตอนการกระจายอำนาจ

แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น ได้กำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังนี้ (แผนการ
กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2). พ.ศ. 2551 : 22)

4.1 คณะกรรมการจัดทำแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ
แผนปฏิบัติการเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและรายงานต่อรัฐสภา

4.2 กำหนดการจัดระบบการบริการสาธารณะตามอำนาจและหน้าที่ระหว่างรัฐ
กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง

4.3 ปรับปรุงสัดส่วนภาษีและอากร และรายได้ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง โดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐ กับองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองเป็นสำคัญ

4.4 กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการถ่ายโอนภารกิจจากราชการส่วนกลาง และ
ราชการส่วนภูมิภาคให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.5 ประสานการถ่ายโอนข้าราชการ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น และพนักงาน รัฐวิสาหกิจ ระหว่างรัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับคณะกรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดอำนาจและหน้าที่การจัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุน เงินงบประมาณที่ราชการส่วนกลางโอนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.6 เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการกระจายอำนาจการอนุมัติหรือการอนุญาต ตามที่มีกฎหมายบัญญัติการให้บริการประชาชน และการกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น ๆ เป็นสำคัญ

4.7 เสนอแนะมาตรการด้านการเงิน การคลัง การภาษีอากร การงบประมาณ และการรักษาวินัยทางการเงิน การคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.8 เสนอแนะการตราพระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งที่จำเป็นเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อคณะรัฐมนตรี

4.9 เร่งรัดให้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ออกกฎกระทรวง ประกาศ ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งที่จำเป็น เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น

4.10 เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการจัดสรรเงินงบประมาณที่จัดสรรเพิ่มขึ้น ให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากการถ่ายโอนภารกิจจากส่วนกลาง

4.11 พิจารณาหลักเกณฑ์การจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามความจำเป็น

4.12 เสนอแนะและจัดระบบตรวจสอบและการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น

4.13 เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการ ในกรณีที่ปรากฏว่าส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ ไม่ดำเนินการตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.14 เสนอรายงานเกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

4.15 ออกประกาศกำหนดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

4.16 ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติและกฎหมายอื่น ประกาศของ คณะกรรมการ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ

1. ความหมายการบริการสาธารณะ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ ได้มีนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน ได้ให้ความหมายอธิบายไว้ในหลายมุมมอง ผู้วิจัยได้รวบรวมและนำมาเรียบเรียงเพื่อให้เกิดความเข้าใจตามลำดับดังนี้

นันทวัฒน์ บรมานันท์ (2551 : 31) ได้ให้ความหมายว่า การบริการสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมซึ่งรัฐมีหน้าที่ต้องจัดทำขึ้นเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวม เป็นการให้บริการแก่ประชาชนหรือการดำเนินการอื่นเพื่อสนองความต้องการของประชาชน ซึ่งการให้บริการสาธารณะจะต้องประกอบด้วยเงื่อนไข 2 ประการ คือ เป็นกิจกรรมที่นิติบุคคลมหาชนเป็นผู้ดำเนินการหรือมอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ และเป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธารณะและตอบสนองความต้องการของประชาชน

มยุรี อนุมานราชชน (2547 : 6) กล่าวว่านโยบายสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมการกระทำของรัฐบาลหรือแนวทางการเลือกตัดสินใจแนวทางการกระทำของรัฐบาล เพื่อบรรลุเป้าหมายวัตถุประสงค์ที่กำหนด

สมบัติ ชำรงธัญวงศ์ (2544 : 21) กล่าวว่านโยบายสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะทำหรือไม่ทำ เป็นการใช้อำนาจของรัฐในการจัดสรรกิจกรรมเพื่อตอบสนองค่านิยมของสังคม โดยผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายสาธารณะได้แก่ ผู้นำทางการเมือง ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ พรรคการเมือง สถาบันราชการ ข้าราชการและประมุขของประเทศ ทั้งนี้เป็นการตัดสินใจที่จะกระทำเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนจำนวนมาก และเป็นกิจกรรมที่ชอบด้วยกฎหมาย

จากความหมายของการบริการสาธารณะที่นักวิชาการหลายท่านได้ให้คำจำกัดความไว้ อาจกล่าวโดยสรุปเกี่ยวกับการบริการสาธารณะว่า หมายถึง กิจกรรมที่รัฐจัดทำขึ้นหรืออยู่ในความอำนาจการของฝ่ายปกครองเป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธารณะและตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวมเป็นสำคัญ

2. หลักเกณฑ์สำคัญในการจัดทำบริการสาธารณะ

กิจกรรมซึ่งจัดว่าเป็นบริการสาธารณะไม่ว่าจะเป็นบริการสาธารณะประเภทใด หรือบริการสาธารณะที่จัดทำโดยผู้ใด ย่อมจะต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์หรือหลักเกณฑ์เดียวกันทั้งสิ้น (นันทวัฒน์ บรมานันท์, 2551 : 44-54) หลักเกณฑ์ดังกล่าว คือ หลักความเสมอภาค หลักว่าด้วยความต่อเนื่องและหลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

หลักว่าด้วยความเสมอภาค ที่มีต่อบริการสาธารณะเป็นหลักเกณฑ์ที่มีความสำคัญประการแรกในการจัดทำบริการสาธารณะ ทั้งนี้เนื่องจากการที่รัฐเข้ามาจัดทำบริการสาธารณะนั้น รัฐมิได้มีจุดมุ่งหมายที่จัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของผู้ใดโดยเฉพาะ ประชาชนทุกคนย่อมมีสิทธิในบริการสาธารณะอย่างเสมอภาคกัน ผู้ใช้บริการสาธารณะประเภทเดียวกันย่อมอยู่ในสถานะเท่าเทียมกันและคนทุกคนซึ่งใช้บริการสาธารณะเดียวกันจะต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์เดียวกัน

หลักว่าด้วยความต่อเนื่อง การบริการสาธารณะเป็นกิจการที่มีความจำเป็นสำหรับประชาชน ดังนั้นหากบริการสาธารณะหยุดชะงักลงไปด้วยเหตุผลใดก็ตาม ประชาชนผู้ใช้บริการย่อมได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายได้ด้วยเหตุนี้ บริการสาธารณะจึงต้องมีความต่อเนื่องในการจัดทำ หลักว่าด้วยความต่อเนื่องของบริการสาธารณะเป็นผลที่เกิดขึ้นโดยตรงจากหลักที่ว่าด้วยความต่อเนื่องของรัฐเป็นหัวใจสำคัญของบริการสาธารณะ ความต่อเนื่องของบริการสาธารณะเป็นหลักค้ำประกันรัฐธรรมนูญ หลักการที่สำคัญของหลักว่าด้วยความต่อเนื่องของบริการสาธารณะคือ นิติบุคคลมีหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะจะต้องดำเนินการจัดทำอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดเวลา หากมีกรณีที่เกิดการหยุดชะงักจะต้องมีการรับผิดชอบและในกรณีที่เกิดการหยุดชะงักในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์การมหาชน องค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลจะต้องทำการดำเนินการแทน เพื่อเป็นหลักประกันการต่อเนื่องของบริการสาธารณะ

หลักว่าด้วยความต่อเนื่องของบริการสาธารณะมีข้อควรพิจารณา 2 ประเด็นหลักคือ

2.1 ประเด็นที่เกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง แม้ฝ่ายปกครองจะมอบให้เอกชนจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างแทน แต่ฝ่ายปกครองก็ยังคงมีส่วนรับผิดชอบในเรื่องความต่อเนื่องของกิจกรรมที่มอบให้เอกชนจัดทำ โดยในการจัดทำบริหารสาธารณะเอกชนคู่สัญญาอยู่ภายใต้เงื่อนไข 3 ประการคือ (1) ฝ่ายปกครองมีอำนาจหน้าที่ในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อสัญญาแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยการแก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้นจะต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อสนองความต้องการของบริการสาธารณะ (2) ในกรณีที่เกิดเหตุร้ายแรงที่ขัดขวางการดำเนินงานของบริการสาธารณะที่มีการมอบให้เอกชนทำแทนนั้น ฝ่ายปกครองที่รับผิดชอบจะต้องแก้ไขด้วยการเข้าไปดำเนินกิจการนั้นแทนคู่สัญญาฝ่ายเอกชนหรือยึดกลับมาทำเอง เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของบริการสาธารณะ (3) หลักว่าด้วยความต่อเนื่องของบริการสาธารณะเป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีว่าด้วยเหตุที่ไม่สามารถคาดหมายล่วงหน้าได้ กล่าวคือเมื่อเกิดเหตุการณ์บางอย่างขึ้นและมีผลทำให้คู่สัญญาเอกชนซึ่งได้รับมอบหมายจากฝ่ายปกครองให้จัดทำบริการสาธารณะไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ตามปกติ ฝ่ายปกครองต้องเข้าไปปรับงานบางส่วนร่วมกับเอกชนคู่สัญญา ทั้งนี้เพื่อไม่ให้บริการสาธารณะต้องหยุดชะงักลงนั่นเอง

2.2 ประเด็นเกี่ยวกับการหยุดงานเพื่อเป็นการประนีประนอมระหว่างสิทธิในการนัดหยุดงานกับหลักว่าด้วยความต่อเนื่องของบริการสาธารณะ จึงเกิดมาตรการที่จะเข้ามาแก้ปัญหาดังกล่าว คือ (1) การให้บริการขั้นต่ำ ฝ่ายปกครองกำหนดมาตรการรองรับการนัดหยุดงานไว้ว่าไม่ว่าจะหยุดงานอย่างไรก็ตามจะไม่สามารถหยุดทั้งหมดได้ อย่างน้อยจะต้องมีบริการดังกล่าวบางส่วน (2) การเข้าดำเนินการเอง ใช้เฉพาะกรณีที่เกิดผลกระทบร้ายแรงต่อความต่อเนื่องของบริการสาธารณะเท่านั้น ในกรณีดังกล่าวหัวหน้าหน่วยงานที่จัดทำบริการสาธารณะสามารถตัดสินใจใช้มาตรการพิเศษ โดยส่งคนเข้าไปทำงานแทนได้หากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกินเลยกรอบของสิทธิในการนัดหยุดงาน

หลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมีความหมายถึงการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบริการสาธารณะให้ทันกับความต้องการของผู้ใช้บริการสาธารณะอยู่เสมอ โดยสภาพการจัดทำบริการสาธารณะทั่ว ๆ ไปที่มีวัตถุประสงค์ในการสนองความต้องการของประชาชน เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่มีความต้องการของประชาชนเปลี่ยนแปลงข้อควรพิจารณาสองประการที่เกี่ยวข้องกับหลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบริการสาธารณะทางปกครองได้และในขณะเดียวกัน ผู้ใช้บริการสาธารณะทางปกครองไม่มีสิทธิใด ๆ ที่จะดำรงรักษาสภาพของบริการสาธารณะนั้นไว้ได้ ซึ่งหมายความว่าเจตจำนงของฝ่ายปกครองที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกบริการสาธารณะทางปกครองนั้นได้แต่เพียงฝ่ายเดียว (2) ผู้ใช้บริการสาธารณะทางอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม ผู้ใช้บริการสาธารณะทางอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมเองก็อยู่ภายใต้หลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกัน

จากหลักเกณฑ์ว่าด้วยการบริการสาธารณะดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการจัดทำบริการสาธารณะไม่ว่าจะเป็นฝ่ายปกครองจัดทำเองหรือมอบให้เอกชนเป็นผู้จัดทำ หลักพื้นฐานในการจัดทำบริการสาธารณะก็อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์เดียวกันคือ หลักว่าด้วยความเสมอภาค หลักว่าด้วยความต่อเนื่องและหลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

การปกครองท้องถิ่นรูปแบบเทศบาล

1. ความเป็นมาของเทศบาล

การศึกษาปัจจุบันและอนาคตของประเทศไทย การมองย้อนไปในอดีตและความพยายามในอดีตในทางที่ตีมาปรับใช้หรือเป็นแบบอย่างสำหรับปัจจุบันเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น ดังการศึกษาถึงความสัมพันธ์เกี่ยวกับเทศบาลของประเทศไทยก็เพื่อจะได้นำส่วนที่ตีมาใช้และยังจะมีส่วนช่วยทำให้เข้าใจเทศบาลไทยมากขึ้นด้วย (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ.2546:20-32) ได้แบ่งยุคของวิวัฒนาการเป็น 2 ยุคด้วยกันได้แก่

1.1 ยุคก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศ พุทธศักราช 2461 (พ.ศ. 2461-2475) รัชกาลที่ 6 ทรงริเริ่มการบริหารงานตามแนวคิดเทศบาลในเขตพระราชวังในปีพุทธศักราช 2461 เรียกว่า “คูตธานี” โดยให้ข้าราชการของพระองค์ดำรงตำแหน่งเป็นฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้านมีพรรคการเมืองและหนังสือพิมพ์ ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 7 ทรงจัดตั้งคณะกรรมการจัดการประชาภิบาลหรือเทศบาล เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2470 มีหน้าที่ศึกษาคุณงามความดีของข้าราชการหรือเทศาภิบาล แล้วทำรายงานเสนอเพื่อจัดตั้งเทศบาล หลังจากคณะกรรมการร่างพระราชบัญญัติเทศบาลแล้วเสร็จ พระองค์ทรงให้กรมร่างกฎหมายพิจารณา เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2473 แต่เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศในปี พุทธศักราช 2475 พระราชบัญญัติจึงตกไป

1.2 ยุคหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศ พุทธศักราช 2475 (พ.ศ. 2475 - 2545) ในปีพุทธศักราช 2476 รัฐบาลภายใต้การนำของคณะราษฎรประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช 2476 แบ่งการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็นราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เทศบาลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเดียวของประเทศ และในปีเดียวกันได้จัดตั้งการบริหารท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลขึ้น โดยตรากฎหมายฉบับแรกคือ พระราชบัญญัติระเบียบเทศบาล พุทธศักราช 2476 กำหนดให้เทศบาลมี 3 ประเภท คือ เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร รูปแบบเทศบาลได้รับการปรับปรุงเสมอมาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

นับแต่ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบเทศบาล พุทธศักราช 2476 เป็นต้นมาได้มีการยกเลิก ประกาศใช้และแก้ไขเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 14 ครั้ง สำหรับกฎหมายที่ใช้อยู่ทุกวันนี้ คือ พระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 12) พุทธศักราช 2546 และในฉบับที่ 11 เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในเขตเทศบาลเลือกจะใช้รูปแบบ สภาทะเทศบาลและคณะเทศมนตรีหรือรูปแบบสภาทะเทศบาลและนายกเทศมนตรีได้ตามเจตนารมณ์ของประชาชนด้วยการทำประชามติ อีกทั้งเทศบาลที่หมดวาระไปแล้วต้องจัดให้มีการเลือกตั้งนายกโดยตรงอีกด้วย

2. หลักเกณฑ์การจัดตั้งเทศบาล

พระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งท้องถิ่นใดขึ้นเป็นเทศบาลไว้ว่าเมื่อท้องถิ่นใดมีสภาพอันสมควรยกฐานะเป็นเทศบาลให้จัดตั้งเทศบาลนั้น ๆ เป็นเทศบาลตำบล เทศบาลเมือง หรือเทศบาลนคร ให้เทศบาลเป็นทบวงการเมือง มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น (มาตรา 17) ทั้งนี้กฎหมายได้กำหนดให้จัดตั้งเทศบาลขึ้นได้ 3 ประเภท ดังนี้ (แผนพัฒนาสามปี 2550-2552 , 16)

2.1 เทศบาลตำบล กฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งเทศบาลตำบลไว้อย่างกว้าง ๆ ดังนี้

2.1.1 เป็นท้องที่ที่มีพลเมืองหนาแน่นพอสมควร

2.1.2 มีรายได้พอแก่การปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

2.1.3 มีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล

2.2. เทศบาลเมือง กฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งเทศบาลเมืองไว้ ดังนี้

2.2.1 ท้องที่ที่เป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัดทุกแห่ง ให้ยกฐานะเป็นเทศบาลเมืองได้ โดยไม่ต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์อื่น ๆ ประกอบ

2.2.2 ส่วนท้องที่ที่มีไซที่ตั้งศาลากลางจังหวัดจะยกฐานะเป็นเทศบาลเมือง ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์ดังนี้

2.2.2.1 เป็นท้องที่ที่มีพลเมืองตั้งแต่ 10,000 คน ขึ้นไป

2.2.2.2 ราษฎรอยู่กันหนาแน่นไม่ต่ำกว่า 3,000 คน ต่อตารางกิโลเมตร

2.2.2.3 มีรายได้พอแก่การปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

2.2.2.4 มีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะเป็นเทศบาลเมือง

2.3 เทศบาลนคร กฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้งเทศบาลนครไว้ ดังนี้

2.3.1 เป็นท้องที่ที่มีพลเมืองตั้งแต่ 50,000 คน ต่อตารางกิโลเมตร

2.3.2 ราษฎรอยู่กันหนาแน่นไม่ต่ำกว่า 3,000 คน ต่อตารางกิโลเมตร

2.3.3 มีรายได้พอแก่การปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

2.3.4 มีประกาศกระทรวงมหาดไทยยกฐานะเป็นเทศบาลนคร

3. องค์ประกอบของเทศบาล

พระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ได้กำหนดองค์ประกอบของเทศบาลไว้ ดังนี้

3.1. สภาเทศบาล

สภาเทศบาลประกอบด้วยสมาชิกสภาเทศบาล ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตามจำนวน ดังนี้

3.1.1 สภาเทศบาลตำบล ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 12 คน

3.1.2 สภาเทศบาลเมือง ประกอบด้วยสมาชิก จำนวน 18 คน

3.1.3 สภาเทศบาลนคร ประกอบด้วยสมาชิก จำนวน 24 คน

ทั้งนี้ในกรณีที่ตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด และยังมีได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภาเทศบาลประคองสมาชิกสภาเทศบาลที่มีอยู่ (มาตรา 15 วรรคหนึ่งและวรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 มาตรา 10)

3.2. สมาชิกสภาเทศบาลมีบทบาทหน้าที่

พระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของสภาเทศบาล ดังนี้

3.2.1 การตราเทศบัญญัติ เทศบัญญัติ คือ กฎข้อบังคับของท้องถิ่นซึ่งมีผลใช้บังคับได้เฉพาะในเขตเทศบาลนั้น ๆ เท่านั้น โดยสภาบัญญัติเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการตราเทศบัญญัติ โดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายว่าด้วยตัวบทกฎหมาย ในกรณีดังต่อไปนี้เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ของเทศบาลที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยเทศบาล เมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้เทศบาลตราเทศบัญญัติหรืออำนาจตราเทศบัญญัติเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับนั้น

3.2.2. การตั้งกระทู้ถาม ในที่ประชุมสภาเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาลมีสิทธิตั้งกระทู้ถามนายกเทศมนตรีหรือรองนายกเทศมนตรีในข้อความใด ๆ อันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ แต่นายกเทศมนตรีหรือรองนายกเทศมนตรีมีสิทธิที่จะไม่ตอบ เมื่อเห็นว่าข้อความนั้น ยังไม่ควรเปิดเผยเพราะเกี่ยวกับความปลอดภัยหรือประโยชน์สำคัญของเทศบาล (มาตรา 31) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 มาตรา 17)

3.2.3 การตั้งกรรมการ สภาเทศบาลมีอำนาจเลือกสมาชิกสภาเทศบาลตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญของสภาเทศบาลเพื่อกระทำการหรือพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาเทศบาล แล้วรายงานต่อสภาเทศบาล

3.2.4. ในการตั้งคณะกรรมการวิสามัญข้างต้น นายกเทศมนตรีมีสิทธิเสนอชื่อบุคคลผู้เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิก เพื่อให้สภาเทศบาลแต่งตั้งเป็นกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญได้ไม่เกิน 1 ใน 4 ของจำนวนกรรมการทั้งหมดคณะกรรมการที่สภาเทศบาลตั้งขึ้นข้างต้นจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ (มาตรา 32 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2543 มาตรา 9)

3.2.5. การเปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมสภาเทศบาล สมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่า 1 ใน 3 ของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมสภาเทศบาล เพื่อให้นายกเทศมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในปัญหาอันเกี่ยวกับการบริหารราชการเทศบาลโดยไม่มีการลงมติ ญัตติดังกล่าวให้ยื่นต่อประธานสภาเทศบาลและให้ประธานสภา

เทศบาลกำหนดวันสำหรับการอภิปรายทั่วไป ซึ่งต้องไม่เร็วกว่าห้าวันและไม่ช้ากว่าสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับอนุมัติแล้วแจ้งให้นายกเทศมนตรีทราบ

3.3 นายกเทศมนตรี

เทศบาลให้มีนายกเทศมนตรีคนหนึ่ง ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น (มาตรา 48 ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 มาตรา 25)

นายกเทศมนตรีมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

3.3.1 กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อระเบียบกฎหมาย

3.3.2 รับผิดชอบการบริหารราชการของเทศบาลให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ

ข้อบังคับ เทศบัญญัติและนโยบาย

3.3.3 สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการของเทศบาล

3.3.4 แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรีและ

เลขานุการนายกเทศมนตรี

3.3.5 วางระเบียบเพื่อให้งานของเทศบาลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

3.3.6 รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ

3.3.7 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้พระราชบัญญัติและกฎหมายอื่น

3.3.8 ควบคุมและรับผิดชอบในการบริหารกิจการของเทศบาลและเป็นผู้บังคับบัญชา

พนักงานเทศบาลและลูกจ้างเทศบาล

4. หน้าที่ของเทศบาล

ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ได้กำหนดให้เทศบาลมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ และหน้าที่ที่จะเลือกปฏิบัติ นอกจากนั้น เทศบาลยังมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายเฉพาะอื่น ๆ กำหนดอำนาจหน้าที่ของเทศบาลที่จะต้องปฏิบัติและหน้าที่ที่จะเลือกปฏิบัติตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งแบ่งตามฐานะเทศบาล โดยหน้าที่ของเทศบาลตำบลมีดังต่อไปนี้

4.1. หน้าที่บังคับหรือหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย (มาตรา 50 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542 มาตรา 10 แก้ไขเพิ่มเติม (7) และแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2542 มาตรา 11 โดยเพิ่มเติมความใน (8) และ (9)

เทศบาลตำบลมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

4.1.1 รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

4.1.2 ให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ

4.1.3 รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัด

มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

4.1.4 ป้องกันและระงับโรคติดต่อ

4.1.5 ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง

4.1.6 ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม

4.1.7 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

4.1.8 บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

4.1.9 หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

4.2. ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายเทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการใด ๆ ในเขตเทศบาล

ดังต่อไปนี้ (มาตรา 51) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2511

มาตรา 3)

4.2.1 ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา

4.2.2 ให้มีโรงฆ่าสัตว์

4.2.3 ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม

4.2.4 ให้มีสุสาน และฌาปนสถาน

4.2.5 บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

4.2.6 ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้

4.2.7 ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

4.2.8 ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ

4.2.9 เทศพาณิชย์

ภารกิจอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลได้กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496

และพระราชบัญญัติแผนชั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

กำหนดภารกิจของเทศบาลเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีภารกิจที่เกี่ยวข้องดังนี้

1.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ

1.2 ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา

1.3 ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

- 1.4 การสาธารณสุขปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ
- 1.5 การสาธารณสุขการ
- 1.6 การควบคุมอาคาร
2. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีภารกิจเกี่ยวข้องดังนี้
 - 2.1 รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะ
 - 2.2 ป้องกันและระงับโรคติดต่อ
 - 2.3 ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม
 - 2.4 การสังคมสงเคราะห์ การส่งเสริมการพัฒนาและการพัฒนาคุณภาพชีวิต สตรี เด็ก

เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

- 2.5 ให้มีโรงฆ่าสัตว์ หรือการจัดให้มีการควบคุมการฆ่าสัตว์
- 2.6 ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้
- 2.7 การจัดการศึกษา
- 2.8 การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- 2.9 การจัดให้มีและบำรุงสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- 2.10 การส่งเสริมกีฬา
- 2.11 การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- 2.12 การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบ มีภารกิจที่เกี่ยวข้องดังนี้
 - 3.1 การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
 - 3.2 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
 - 3.3 การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
 - 3.4 การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการอนามัย

โรงแรมสรรพและสาธารณสุขสถานอื่น ๆ

- 3.5 การผังเมือง
- 3.6 การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
- 3.7 การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- 3.8 การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
4. ด้านพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว มีภารกิจที่เกี่ยวข้องดังนี้
 - 4.1 การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ

- 4.2 บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร
- 4.3 เทศพาณิชย์
- 4.5 การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
- 4.6 การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
- 4.7 การส่งเสริมการท่องเที่ยว
5. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 - 5.1 การจัดให้มีและควบคุมอุทยานและฉาปนสถาน
 - 5.2 การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
 - 5.3 การจัดการ การบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน
6. ด้านสนับสนุนการปฏิบัติการ มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 - 6.1 การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
 - 6.2 ให้มีเครื่องใช้ดับเพลิง
 - 6.3 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 - 6.4 กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

5. โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ

พระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2496 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546

ได้กำหนดโครงสร้างส่วนราชการของเทศบาลไว้ดังนี้

- 5.1 สำนักปลัดเทศบาล มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผน และนโยบายของเทศบาล ทั้งมีหน้าที่เป็นเลขานุการของสภาเทศบาลและคณะเทศมนตรี เกี่ยวกับงานสารบรรณ งานธุรการ งานประชาสัมพันธ์ งานนิติกร งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย งานทะเบียนราษฎร ตลอดจนงานอื่น ๆ ที่มีได้กำหนดไว้เป็นงานของหน่วยงานใด
- 5.2 กองคลัง มีหน้าที่เกี่ยวกับเงินและบัญชี การจัดเก็บภาษีต่าง ๆ เช่น ภาษีโรงเรือน และที่ดิน ภาษีป้าย ฯลฯ ควบคุมดูแลพัสดุและทรัพย์สินของเทศบาลตลอดจนงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเงินที่มีได้กำหนด ไว้เป็นงานของส่วนใดหรือตามที่ได้รับมอบหมาย
- 5.3 กองช่าง มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับงานโยธา งานบำรุงรักษาทางบกทางน้ำ สวนสาธารณะ งานสำรวจและแบบแผน งานสถาปัตยกรรม การผังเมือง และงานสาธารณสุข

งานควบคุมการก่อสร้างอาคารเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง งานเกี่ยวกับไฟฟ้าหรืองานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

5.4 กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่แนะนำช่วยเหลือด้านการเจ็บป่วยของประชาชน การป้องกันและระงับโรคติดต่อ การสุขาภิบาล การรักษาความสะอาด งานสัตวแพทย์ คลินิกสาธารณสุข สุสาน และฌาปนสถานสาธารณะ ตลอดจนควบคุมการประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของประชาชน เช่น การแต่งผม การจำหน่ายอาหาร เป็นต้น ซึ่งรวมเรียกว่า การประกอบการค้าอันอาจจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน รวมทั้งงานสาธารณสุขอื่น ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายหรืองานที่ได้รับมอบหมาย

5.5 กองการศึกษา มีหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในด้านการศึกษา งานศาสนาและประเพณีท้องถิ่น และนันทนาการ ตลอดจนงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

5.6 กองวิชาการและแผนงาน มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดทำแผนงานหรือโครงการ ติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงานโครงการต่าง ๆ จัดทำงบประมาณของเทศบาล และงานประชาสัมพันธ์

5.7 กองสวัสดิการสังคม มีหน้าที่เกี่ยวกับการสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส การส่งเสริมอาชีพ การพัฒนา

5.8 หน่วยงานตรวจสอบภายใน มีหน้าที่ตรวจสอบการจัดทำ การเบิกจ่ายงบประมาณ

บริบทของเทศบาลตำบลโนนดินแดง

เทศบาลตำบลโนนดินแดง ตั้งอยู่ในพื้นที่บางส่วนของตำบลโนนดินแดง และตำบลสัมปอญเดิมเป็นสุขาภิบาลโนนดินแดง ได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2542 มีเนื้อที่ทั้งหมด 15 ตารางกิโลเมตร ซึ่งมีที่ทำการตั้งอยู่เลขที่ 299 หมู่ที่ 5 ถนนราชดำเนิน ตำบล

โนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมีควงตราประจำเทศบาลเป็นรูปอนุสาวรีย์เราสู้

เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2514-2516 ได้มีประชาชนจากอำเภอ และจังหวัดใกล้เคียงอพยพมาบุกเบิกที่ดินทำกิน ประมาณ 400-500 ครอบครัว ในปี พ.ศ. 2518 ได้มีการต่อสู้ด้วยอาวุธปืนที่มีความรุนแรง โดยเฉพาะระหว่างการก่อสร้างถนนสายอำเภอละหานทราย-อำเภอตาพระยา ต่อมาในปี พ.ศ. 2519 ทางราชการได้ประกาศจัดตั้งเป็นหมู่บ้านโนนดินแดง ขึ้นกับอำเภอละหานทราย และในปี พ.ศ. 2520 ทางราชการได้เริ่มจัดสรรที่ดินทำกินให้กับประชาชน

จากปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเกี่ยวกับสถานการณ์การก่อการร้ายของฝ่ายคอมมิวนิสต์ในพื้นที่ ทำให้ประชาชนเกิดปัญหาความอดอยาก ความทุกข์ยาก เกิดความระส่ำระสาย

ทั่วพื้นที่ ความได้ทรงทราบถึงองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้า-
พระบรมราชินีนาถ ทรงห่วงใยในความเดือดร้อนของพสกนิกร ทรงแนะนำวิธีการพัฒนาแนวใหม่
เป็นโครงการพัฒนาเบ็ดเสร็จผสมผสานสมบูรณ์แบบเพื่อให้เจ้าหน้าที่ทุกส่วนราชการระดมทรัพยากร
ผนึกกำลังปฏิบัติงานในพื้นที่ภายใต้ นโยบายเดียวกันเพื่อให้การช่วยเหลือประชาชนผู้ได้รับผลกระทบ
ประสบภัย

1. ลักษณะที่ตั้งและอาณาเขต

1.1 ที่ตั้ง

ตั้งอยู่ทางทิศใต้สุดของจังหวัดบุรีรัมย์ อยู่ห่างจากจังหวัดบุรีรัมย์ 93 กิโลเมตร

1.2 อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับพื้นที่เขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลสัมปอ
ทิศใต้	ติดต่อกับพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลนางรอง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนดินแดง

1.3 เขตการปกครอง

เขตการปกครองที่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลโนนดินแดง คือ พื้นที่ของ
ตำบลโนนดินแดง หมู่ที่ 1 บางส่วน หมู่ที่ 2 บางส่วน หมู่ที่ 3 ทั้งหมด หมู่ที่ 4 บางส่วน หมู่ที่
5 บางส่วน หมู่ที่ 6 บางส่วน หมู่ที่ 7 บางส่วน หมู่ที่ 8 บางส่วน หมู่ที่ 9 บางส่วน หมู่ที่ 13
บางส่วน ในเขตเทศบาลสัมปอ คือ พื้นที่ หมู่ที่ 2 บางส่วน หมู่ที่ 3 บางส่วน หมู่ที่ 6 บางส่วน

1.4 สภาพภูมิอากาศ

สภาพโดยทั่วไปเป็นที่ราบสูงและที่ราบเชิงเขา

สภาพภูมิประเทศ

เนื่องจากสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ราบสูง พื้นที่โดยรอบมีป่าเขาสลับ ทำให้อุณหภูมิ
เปลี่ยนแปลงง่าย คือฤดูร้อนจะร้อนมาก อุณหภูมิสูงประมาณ 40 องศาเซลเซียส ฤดูหนาวอากาศ
ค่อนข้างเย็น อุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ 12 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยประมาณ 1,100
มิลลิเมตรต่อปี

2. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

2.1 การคมนาคม

เส้นทางคมนาคมในการติดต่อสัญจรกับจังหวัดและอำเภอใกล้เคียง เป็นการเดินทาง
โดยรถยนต์ (ทางบก) เป็นถนนลาดยางแอสฟัลท์ อยู่ในความควบคุมดูแลรับผิดชอบของ
กรมทางหลวง ใช้สัญจรไปตลอดทั้งปี

เส้นทางคมนาคมระหว่างหมู่บ้าน ชุมชนในเขตเทศบาล มีจำนวน 110 สาย สามารถใช้สัญจรไปมาได้ตลอดปี แต่ในฤดูฝนอาจไม่สะดวกในบางเส้นทาง

ถนนในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดง มีลักษณะ ดังนี้

ถนนลาดยางแอสฟัลท์	จำนวน 1 สาย
ถนนลูกรัง	จำนวน 10 สาย
ถนนหินคลุก	จำนวน - สาย
ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก	จำนวน 99 สาย

2.2 การประปา

ในเขตเทศบาลมีน้ำประปาใช้ 10 ชุมชน ซึ่งให้บริการโดยการประปาส่วนภูมิภาค ส่วนชุมชน บ้านน้อยสะแกกวาน และบ้านหนองสะแกกวาน ตำบลสัมปอช การให้บริการน้ำประปายังไม่ทั่วถึง

2.3 การสื่อสารและโทรคมนาคม ประกอบด้วย

2.3.1 ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข 1 แห่ง

2.3.2 โทรศัพท์ ได้มีการติดตั้งให้บริการด้านโทรศัพท์สำหรับหน่วยราชการ และเอกชนในพื้นที่และมีโทรศัพท์ทางไกลสาธารณะ ซึ่งยังไม่เพียงพอแก่การบริการในพื้นที่

2.4 ข่ายวิทยุสื่อสาร

เทศบาลตำบลโนนดินแดง มีระบบวิทยุสื่อสาร ระบบส่งเคราะห์ความถี่ ชนิดติดตั้งสำนักงาน และชนิดมือถือ โดยใช้ความถี่กรมการปกครอง ความถี่หลัก 162.550 เมกกะเฮิร์ตซ์ ความถี่รอง 162.125 เมกกะเฮิร์ตซ์

2.5 สภาพการจราจร

การจราจรในเขตเทศบาลมีสภาพไม่หนาแน่น โดยสถานีตำรวจภูธรอำเภอโนนดินแดง ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นประจำทุกปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชน เยาวชน นักเรียน เกี่ยวกับการเรียนรู้กฎจราจร เพื่อลดอุบัติเหตุบนท้องถนน ตลอดจนการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน

2.6 ทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรดิน สภาพดินมีลักษณะเป็นดินร่วนปนทราย เหมาะสำหรับการเพาะปลูกพืช เช่น ข้าว ถั่วลิสง งาม ฯลฯ

ทรัพยากรน้ำ แหล่งน้ำที่สำคัญ ได้แก่

2.6.1 คลองมะนาว เป็นแหล่งน้ำจืดที่มีสภาพเป็นคลองธรรมชาติ เป็นแหล่งสำหรับผลิตน้ำประปา คุณภาพน้ำดีมาก (น้ำใสทั้งในฤดูแล้ง และฤดูฝน)

2.6.2 คลองลำนางรอง เป็นแหล่งน้ำจืดที่มีสภาพเป็นคลองธรรมชาติใช้เป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรม ประชาชนในท้องถิ่นใช้ในการซักล้าง และอาบ คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี

ด้านเศรษฐกิจ

3 โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดง ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม รองลงมาอาชีพค้าขาย

3.1 การเกษตรกรรม

จากพื้นที่ทั้งหมด 15 ตารางกิโลเมตร หรือ 9,375 ไร่ เป็นพื้นที่เพาะปลูกทางการเกษตรประมาณ 1,750 ไร่ เป็นพื้นที่อื่น ๆ ประมาณ 7,625 ไร่

การเพาะปลูก พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่

- ข้าว	จำนวน 1,300 ไร่	ผลผลิต 702 ตัน/ปี
- ถั่วลิสง	จำนวน 300 ไร่	ผลผลิต 60 ตัน/ปี
- มันสำปะหลัง	จำนวน 150 ไร่	ผลผลิต 225 ตัน/ปี

3.2 การปศุสัตว์และการประมง

การปศุสัตว์ส่วนใหญ่เลี้ยงสัตว์ไว้เพื่อการบริโภคและใช้งานภายในครอบครัว ได้แก่ โค กระบือ สุกร เป็ด ห่าน ไก่ เป็นต้น

การประมง ประชาชนในพื้นที่ทำการประมงจับสัตว์น้ำเพื่อการจำหน่ายและบริโภคในครัวเรือนจากแหล่งน้ำที่มีอยู่ในพื้นที่ และแหล่งน้ำในบริเวณใกล้เคียง เช่น เขื่อนลำนางรอง อ่างเก็บน้ำคลองมะนาว มีพันธุ์ปลาชนิดต่าง ๆ เช่น ปลาช่อน ปลานิล ปลาน้ำ ปลากระทิง เป็นต้น

3.3 การอุตสาหกรรม

ส่วนใหญ่เป็นการผลิตจากอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ด้านการแปรรูปวัตถุดิบที่ได้จากการเกษตร มีโรงงานอุตสาหกรรมในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดง ดังนี้

3.3.1. โรงสีข้าว	จำนวน 5 แห่ง
3.3.2. โรงงานน้ำแข็ง / ห้องเย็น	จำนวน 1 แห่ง
3.3.3. โรงเลื่อย	จำนวน 1 แห่ง
3.3.4. ลานมัน	จำนวน 3 แห่ง

3.4 การพาณิชย์กรรมและบริการ

การพาณิชย์ ในพื้นที่ที่มีการขยายตัวอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ นักธุรกิจต่างถิ่นเข้ามาลงทุนน้อย ซึ่งอาจมีสาเหตุเนื่องมาจากที่ดินส่วนใหญ่ในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดง ยังไม่มีเอกสารสิทธิ์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย จำเป็นต้องเร่งรัดแก้ไขปัญหาในการออกเอกสารสิทธิ์ที่ดิน เพื่อแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและการลงทุน

3.4.1 สถานประกอบการด้านพาณิชย์กรรม

3.4.1.1. สถานีบริการน้ำมัน 7 แห่ง

3.4.1.2. ตลาดสด 1 แห่ง

3.4.1.3. สถานบริการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ 75 แห่ง

3.4.2 สถานประกอบการเทศพาณิชย์

3.4.2.1. โรงฆ่าสัตว์ (ของเอกชนซึ่งยังไม่ได้มาตรฐาน) 1 แห่ง

3.4.3 สถานประกอบการด้านบริการ

3.4.3.1. โรงแรม 2 แห่ง

3.4.3.2. สถานที่จำหน่ายอาหารตาม พ.ร.บ.สาธารณสุข 12 แห่ง

3.4.3.3. สถานที่สะสมอาหาร 115 แห่ง

3.5. การท่องเที่ยว

แหล่งการท่องเที่ยวที่อยู่ในเขตติดต่อกับเทศบาลตำบลโนนดินแดง ที่สำคัญได้แก่ เขื่อนลำนางรอง อ่างเก็บน้ำคลองมะนาว อนุสาวรีย์เราสู้ ปราสาทหนองหงส์ และโรงงานหลวงอาหารสำเร็จรูปที่ 4 ซึ่งเป็นโรงงานเกษตรอุตสาหกรรมเพื่อแปรรูป ผลผลิตทางการเกษตรต่าง ๆ เป็นโครงการตามพระราชดำริ ในวันหยุดราชการจะมีนักท่องเที่ยวมาพักผ่อนหย่อนใจเป็นจำนวนมาก

4. ด้านสังคม

ตาราง 1 ประชากรในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

ตำบล	จำนวน (หมู่บ้าน)	จำนวนหลังคา เรือน (หลัง)	จำนวนราษฎร (คน)		รวม	
			ชาย	หญิง		
โนนดินแดง	1	301	535	613	1,148	
	2	34	282	321	603	
	3	135	224	215	439	
	4	310	552	486	1,038	
	5	420	559	564	1,138	
	6	324	403	409	812	
	7	214	287	292	579	
	8	189	354	359	713	
	9	217	380	386	766	
	13	257	486	488	974	
	ส้มป่อย	2	6	13	10	23
		3	187	436	408	844
		6	135	282	274	556
รวมทั้งสิ้น	13	2,931	4,858	4,852	9,710	

ที่มา : เทศบาลตำบลโนนดินแดง (2551 : 12)

ตาราง 2 จำนวนประชากรจากการทะเบียน อัตราการเปลี่ยนแปลง และความหนาแน่นของ
ประชากร พ.ศ. 2548-2551

ปี พ.ศ.	จำนวนประชากร			อัตราการ เปลี่ยนแปลง (%)	จำนวนผู้มี สิทธิเลือกตั้ง	ความหนาแน่นของ ประชากร(ต่อ ตร.กม.)
	ชาย	หญิง	รวม			
2548	4,821	4,840	9,661	-106	7,033	644
2549	4,820	4,824	9,664	-0.17	6,996	643
2550	4,784	4,831	9,615	-0.30	7,007	641
2551	4,858	4,852	9,710	-0.95	7,046	647

ที่มา : เทศบาลตำบลโนนดินแดง (2551 : 13)

5. การศึกษา

ในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดง มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน 1 แห่ง และมีสถานศึกษา
จำนวน 6 แห่ง ได้แก่

- 5.1 โรงเรียนร่วมเกล้าบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3
- 5.2 โรงเรียนอนุบาลโนนดินแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 3
- 5.3 โรงเรียนรุ่งนภาวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
- 5.4 โรงเรียนรุ่งนภาอนุสรณ์ศาสตร์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา

เอกชน

- 5.5 โรงเรียนบ้านน้อยสะแกกวน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3
- 5.6 โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดโนนดินแดงใต้ สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนา

แห่งชาติ

6. ด้านการศาสนาและวัฒนธรรม

การศาสนาประชากรส่วนใหญ่ในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดง นับถือศาสนาพุทธ
มีศาสนสถาน 4 แห่ง คริสจักร 1 แห่ง ศาสนสถาน ได้แก่

- 6.1 วัดโนนดินแดงใต้
- 6.2 วัดโนนดินแดงเหนือ
- 6.3 วัดป่าห่ม 4

6.4 วัดหนองสะแกกวาน

6.5 วัดส้มป่อย

วัฒนธรรม มีการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และขนบธรรมเนียม ประเพณีอื่น ๆ ร่วมกัน เป็นประจำทุกปีอย่างต่อเนื่อง เช่น เทศกาลสงกรานต์ บุญบั้งไฟ การทอดเทียนเข้าพรรษา ลอยกระทง ฯลฯ

7. ด้านการสาธารณสุข

เทศบาลตำบลโนนดินแดงมีสถานพยาบาลเอกชน (คลินิก) 2 แห่ง

8. ด้านการเมืองการบริหาร

ด้านโครงสร้างและอัตรากำลังในการบริหารงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง ประกอบด้วยองค์กรดังนี้

8.1 สภาเทศบาล

ทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติและควบคุมฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย

ประธานสภาเทศบาล จำนวน 1 คน

รองประธานสภาเทศบาล จำนวน 1 คน

สมาชิกสภาเทศบาลที่มาจากการเลือกตั้ง จำนวน 12 คน

8.2 คณะผู้บริหาร

คณะผู้บริหารทำหน้าที่บริหารกิจการของเทศบาล ตามกฎหมาย ประกอบด้วย นายกเทศมนตรี 1 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง รองนายกเทศมนตรี 2 คน ที่ปรึกษา 1 คน เลขานุการสภา 1 คน โดยนายกเทศมนตรีแต่งตั้ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง เพื่อเป็นการหาแนวทางในการศึกษาวิจัยจำเป็นจะต้องมีการศึกษาจากงานวิจัยที่ได้ทำการศึกษาวิจัยไว้ก่อนหน้าแล้ว โดยผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่มีหัวข้องานวิจัยใกล้เคียงกันโดยสรุปเนื่องานวิจัยได้ดังนี้

คณะฐนันท อนนต์สินชัย (2547 : 75-85) ได้ทำความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลตลาดแร่ อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่า ผู้มีสิทธิเลือกตั้งส่วนใหญ่เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลตลาดแร่ มีประสิทธิภาพ หรือขีดความสามารถทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านการบริหารบุคลากร ด้านบริหารงานทั่วไป ด้านบริหารวัสดุ อุปกรณ์ ด้านการให้บริการบุคลากรด้านการให้บริการประชาชน และด้านจริยธรรมของบุคลากร

ส่วนด้านการบริหารงบประมาณ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลลาดแจ้งมีประสิทธิภาพหรือขีดความสามารถในการบริหารจัดการไม่มากนัก

มนตรี สวงโท (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาป่าชุมชนเขาวง ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลวังตะเฒ่า อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ อยู่ในระดับมากทั้งในภาพรวมและข้อย่อยทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านข้อมูลข่าวสารเทคโนโลยี ฐานะทางการเงิน ทรัพยากร จริยธรรมและการเสียสละเพื่อส่วนร่วมและกลุ่มทางด้านสังคมและการเมืองท้องถิ่น

เขาวงกา ถิ่นชัยภูมิ (2547 : 37-39) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นด้วยต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการพัฒนาด้านแหล่งน้ำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

อำนาจ อยู่สาโก (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่าการดำเนินงานทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการเมือง-การบริหาร อยู่ในระดับปานกลาง

ช่อพฤษณ์ มิวถู่ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลชุมพลบุรี อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ผลการศึกษาพบว่าการดำเนินงานทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและรักษาความสงบ ด้านพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติการกิจ อยู่ในระดับปานกลาง

จากผลการศึกษาวิจัยที่กล่าวมา สรุปว่าการแสดงความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของหน่วยงานราชการ ไม่ว่าจะในเรื่องใด ๆ ประชาชนในท้องถิ่นยังมีความต้องการที่จะให้พัฒนาท้องถิ่นหลาย ๆ ด้าน ควบคู่กันไปโดยเฉพาะการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรให้มากที่สุด ดังนั้นการศึกษาวินิจฉัยความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ จะสามารถนำระดับความคิดเห็นของประชาชนมาช่วยในการวางแผนพัฒนาและการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลโนนดินแดงต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมีวิธีการดำเนินงานดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ใน 12 ชุมชน แบ่งเขตเลือกตั้งเป็น 2 เขต หน่วยเลือกตั้ง 11 หน่วย จำนวน 7,000 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) จะได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 364 คน แล้วทำกลุ่มตัวอย่างให้กระจายไปตามชุมชนต่าง ๆ ตามสัดส่วนด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่าง อย่างง่าย (Simple Random Sampling)

รายละเอียดของจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังปรากฏในตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เขตเลือกตั้ง / หน่วยเลือกตั้ง	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
เขตเลือกตั้งที่ 1		
หน่วยเลือกตั้งที่ 1	420	22
หน่วยเลือกตั้งที่ 2	593	31
หน่วยเลือกตั้งที่ 3	814	42
หน่วยเลือกตั้งที่ 4	737	38
หน่วยเลือกตั้งที่ 5	831	43
เขตเลือกตั้งที่ 2		
หน่วยเลือกตั้งที่ 1	766	40
หน่วยเลือกตั้งที่ 2	691	36
หน่วยเลือกตั้งที่ 3	549	29
หน่วยเลือกตั้งที่ 4	550	29
หน่วยเลือกตั้งที่ 5	421	22
หน่วยเลือกตั้งที่ 6	628	32
รวม	7,000	364

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จะมีคำตอบให้เลือก โดยใส่เครื่องหมาย / ลงใน

() ในเรื่องข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามดังนี้

- 1.1 เพศ
- 1.2 อายุ
- 1.3 ระดับการศึกษา
- 1.4 อาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาล ตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งคำถามครอบคลุมการดำเนินงานของเทศบาลในงาน 5 ด้าน คือ

1. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ
2. ด้านการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต
3. ด้านการเมืองการบริหาร
4. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
5. ด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แบ่งสเกลเป็น 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามสภาพของการดำเนินงานในแต่ละด้านแล้วภาเครื่องหมาย / ลงในแบบสอบถาม ซึ่งได้กำหนดค่าของระดับการดำเนินงานดังนี้

5	หมายถึง ค่าเนิงานมากที่สุด
4	หมายถึง ค่าเนิงานมาก
3	หมายถึง ค่าเนิงานปานกลาง
2	หมายถึง ค่าเนิงานน้อย
1	หมายถึง ค่าเนิงานน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open form) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมได้นอกเหนือจากคำถามในตอนที่ 2

2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร และรายงานการวิจัย เป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาล ตลอดจนสภาพและปัญหาของการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง เพื่อนำเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ตามกิจกรรมที่ดำเนินงาน 5 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

ด้านการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการเมืองการบริหาร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการอนุรักษณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ชัดเจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2.3 นำแบบสอบถามที่ได้รับคำแนะนำแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Face Validity) ผู้เชี่ยวชาญที่ทำการตรวจสอบได้แก่

2.3.1 ดร.ผดุงชาติ ยงค์ ตำแหน่ง คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2.3.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ จิววัฒนา หัวหน้าสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2.3.3 จำสปีโทสันติ นรสีห์ ตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

2.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบ แก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ และคณะกรรมการควบคุมภาคินพนธ์ มาปรับปรุงแก้ไขและเสนอให้คณะกรรมการควบคุมภาคินพนธ์พิจารณาอีกครั้ง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

2.5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชาชน (Try Out) ในเขตเทศบาลตำบลละหานทราย อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8037 ซึ่งผ่านเกณฑ์ สามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละหมู่บ้าน จำนวน 364 ฉบับ เก็บรวบรวมได้ 364 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

2. ขั้นรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำไปวิเคราะห์โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ในการจัดกระทำข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. กรอกรหัสแบบสอบถาม
3. ประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ (Percent) เสนอข้อมูลเป็นตารางแสดงจำนวนร้อยละ
2. ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วแปลความหมายขอบเขตของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535:111)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	ดำเนินงานมากที่สุด
3.51 – 4.50	ดำเนินงานมาก
2.51 – 3.50	ดำเนินงานปานกลาง
1.51 – 2.50	ดำเนินงานน้อย
1.00 – 1.50	ดำเนินงานน้อยที่สุด

3. ข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิด (Open Form) การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกัน แล้วแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach)
2. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้
 - 2.1 ร้อยละ (Percentage)
 - 2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ตามสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{x} แทนค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทนค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ทำการวิเคราะห์เป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ศึกษาระดับถึงความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ทำการวิเคราะห์และจำแนกผลการวิเคราะห์เป็นตอน ๆ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แสดงในตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน N=364	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	173	47.5
หญิง	191	52.5
รวม	364	100
อายุ		
อายุ 18 ปี – 27 ปี	104	28.6
อายุ 28 ปี – 37 ปี	58	16.0
อายุ 38 ปี – 47 ปี	117	32.1
อายุ 48 ปี – 57 ปี	40	11.0
อายุ 58 ปี – 67 ปี	38	10.4
อายุมากกว่า 68 ปีขึ้นไป	7	1.9
รวม	364	100
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	113	31
มัธยมศึกษาตอนต้น	77	21.2
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	50	13.7
อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	64	17.6
ปริญญาตรี	55	15.1
สูงกว่าปริญญาตรี	5	1.4
รวม	364	100

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน N = 364	ร้อยละ
อาชีพ		
เกษตรกรกรม/รับจ้างทั่วไป	100	27.5
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	87	23.9
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	154	42.3
พนักงานบริษัทเอกชน	23	6.3
อื่น ๆ	-	-
รวม	364	100

จากตาราง 4 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 364 คน เมื่อจำแนกเพศปรากฏว่า เพศชาย จำนวน 173 คน (ร้อยละ 47.5) เพศหญิงจำนวน 191 (ร้อยละ 52.5)

จำแนกตามอายุปรากฏว่าช่วงอายุ 38 - 47 ปี ซึ่งมีจำนวนมากที่สุด 117 คน (ร้อยละ 32.1) รองลงมาคือช่วงอายุ 18 - 27 ปี จำนวน 104 คน (ร้อยละ 28.6) และมีจำนวนน้อยที่สุดคือ ช่วงอายุ มากกว่า 68 ปี ขึ้นไป จำนวน 7 คน (ร้อยละ 1.9)

จำแนกตามระดับการศึกษา ปรากฏว่าระดับประถมศึกษาที่มีจำนวนมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 113 คน (ร้อยละ 31) รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า จำนวน 77 คน (ร้อยละ 21.2) และที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.4)

จำแนกตามอาชีพ ปรากฏว่าอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ซึ่งมีจำนวนมากที่สุด มีจำนวน 154 คน (ร้อยละ 42.3) รองลงมาคืออาชีพเกษตรกรกรม/รับจ้างทั่วไป จำนวน 100 คน (ร้อยละ 27.5) และอาชีพที่น้อยที่สุดคือ พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 23 คน (ร้อยละ 6.3)

ตอนที่ 2 ศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ดังตาราง 5-8 ดังนี้

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมและรายด้าน

การดำเนินงาน	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ	3.44	.68	ปานกลาง
2. ด้านการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.41	.64	ปานกลาง
3. ด้านการเมืองการบริหาร	3.59	.67	มาก
4. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.66	.70	มาก
5. ด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.32	.36	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.48	.61	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเมืองการบริหาร และด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{x} = 3.66$) รองลงมาคือ ด้านการเมืองการบริหาร ($\bar{x} = 3.57$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 3.32$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบล โนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยภาพรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงาน	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ			
1. มีการจัดฝึกอบรมอาชีพแก่ประชาชนให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้	3.79	.69	มาก
2. ส่งเสริมการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนในชุมชนอย่างเหมาะสม	3.60	.53	มาก
3. มีแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรอย่างเพียงพอ	3.45	.72	ปานกลาง
4. จัดให้มีตลาดจำหน่ายสินค้าที่ถูกสุขลักษณะให้กับประชาชนในชุมชน	3.37	.71	ปานกลาง
5. การส่งเสริมการมีรายได้ของนักเรียน นักศึกษาระหว่างปิดภาคเรียน	3.03	.79	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.44	.68	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบล โนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 และข้อ 2 อยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 1 มีการจัดฝึกอบรมอาชีพแก่ประชาชนให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ($\bar{x} = 3.79$) รองลงมาคือ ข้อ 2 ส่งเสริมการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนในชุมชนอย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 3.60$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 5 การส่งเสริมการมีรายได้ของนักเรียน นักศึกษาระหว่างปิดภาคเรียน ($\bar{x} = 3.03$)

ตาราง 7 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอ
โนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงาน	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต			
1. มีการจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัคร เช่น อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) อาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน	3.54	.51	มาก
2. มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเพื่อป้องกันและลดการสูญเสียในด้านทรัพย์สินและเพื่อขวัญและกำลังใจของประชาชน	3.37	.71	ปานกลาง
3. มีการให้มีเวรยามท้องถิ่นคอยสอดส่องดูแลให้ประชาชนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย	3.49	.54	ปานกลาง
4. มีการรณรงค์ให้มีการป้องกันและระงับโรคติดต่อ	3.57	.54	มาก
5. จัดให้มีสถานที่ออกกำลังกายเพียงพอ	3.40	.54	ปานกลาง
6. จัดให้มีการแข่งขันกีฬาเยาวชน กีฬาประชาชนอย่างสม่ำเสมอ	3.56	.63	มาก
7. มีการจัดกิจกรรมและส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น	3.44	.62	ปานกลาง
8. มีการดูแล สงเคราะห์เด็ก ผู้พิการ ผู้สูงอายุ อย่างทั่วถึง	3.22	.95	ปานกลาง
9. มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	3.55	.51	มาก
10. มีการจัดระเบียบของชุมชนให้เป็นชุมชนน่าอยู่ที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ	3.03	.66	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.41	.64	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง ด้านการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1,4,6 และ 9 อยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 4 มีการรณรงค์ให้มีการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ($\bar{x} = 3.57$) รองลงมาคือ ข้อ 6 จัดให้มีการแข่งขันกีฬาเยาวชน กีฬาประชาชนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x} = 3.56$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 10 มีการจัดระเบียบของชุมชนให้เป็นชุมชนน่าอยู่ที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ ($\bar{x} = 3.03$)

ตาราง 8 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง
อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการเมืองการบริหาร โดยภาพรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงาน	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการเมืองการบริหาร			
1. มีการจัดเวทีประชาคมเพื่อให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง	3.22	.95	ปานกลาง
2. มีการนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการดำเนินงาน	3.89	.73	มาก
3. ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล	3.73	.66	มาก
4. มีการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเทศบาลตามลำดับความสำคัญของโครงการ	3.40	.49	ปานกลาง
5. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้ารับฟังการประชุมสภาเทศบาล	3.62	.60	มาก
6. มีการรายงานผลการประชุมสภาเทศบาลให้ประชาชนทราบ	3.44	.49	ปานกลาง
7. มีการเปิดเผยข้อมูลในที่เปิดเผยที่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างต่าง ๆ ของเทศบาล	3.69	.60	มาก
8. ตัวแทนชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อ-จัดจ้างต่าง ๆ ของเทศบาล	3.71	.80	มาก
9. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจในสิทธิตนเองต่อท้องถิ่น	3.45	.72	ปานกลาง
10. มีเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงานเหมาะสมต่อการให้บริการ	3.79	.69	มาก
รวมเฉลี่ย	3.59	.81	มาก

จากตาราง 8 พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง ด้านการเมืองการบริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อ 1, 4, 6 และ 9 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 2 มีการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเทศบาลตามลำดับความสำคัญของโครงการ ($\bar{x} = 3.89$) รองลงมาคือ ข้อ 10 มีเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน เหมาะสมต่อการให้บริการ ($\bar{x} = 3.79$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 1 มีการจัดเวทีประชาคมเพื่อให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง ($\bar{x} = 3.22$)

ตาราง 9 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงาน	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
1. มีการสร้างถนนที่สามารถใช้สัญจร ไปมาสะดวก	3.79	.69	มาก
2. มีการวางท่อระบายน้ำที่สามารถป้องกันน้ำท่วมขังได้ดี	3.77	.78	มาก
3. มีไฟสาธารณะทุกซอยและในทุกชุมชนอย่างทั่วถึง	3.60	.53	มาก
4. มีประปาใช้ทุกชุมชนในเขตเทศบาล	3.69	.80	มาก
5. จัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับใช้อุปโภคและบริโภค	3.45	.72	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.66	.70	มาก

จากตาราง 9 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ 5 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 1 มีการสร้างถนนที่สามารถใช้สัญจร ไปมาสะดวก ($\bar{x} = 3.79$) รองลงมาคือ ข้อ 2 มีการวางท่อระบายน้ำที่สามารถป้องกันน้ำท่วมขังได้ดี ($\bar{x} = 3.77$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 5 จัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับใช้อุปโภคและบริโภค ($\bar{x} = 3.45$)

ตาราง 10 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง
อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมและรายข้อ

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงาน	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
1. มีการปรับปรุงภูมิทัศน์และปลูกต้นไม้ตามไหล่ถนน	3.03	.78	ปานกลาง
2. มีการจัดสวนสาธารณะเพื่อเป็นที่พักผ่อน และออกกำลังกาย	3.28	.66	ปานกลาง
3. มีการจัดหาถังขยะไว้บริการอย่างเพียงพอ	3.37	.71	ปานกลาง
4. มีรถขยะมูลฝอยเพียงพอกับปริมาณขยะ	3.49	.54	ปานกลาง
5. มีการทำความสะอาดถนนเป็นประจำ	3.45	.72	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.32	.36	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 4 มีรถขยะมูลฝอยเพียงพอกับปริมาณขยะ ($\bar{x} = 3.49$) รองลงมา คือ ข้อ 5 มีการทำความสะอาดถนนเป็นประจำ ($\bar{x} = 3.45$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 1 มีการปรับปรุงภูมิทัศน์และปลูกต้นไม้ตามไหล่ถนน ($\bar{x} = 3.03$)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ตาราง 11 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.	จัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อส่งเสริมด้านอาชีพและส่งเสริมการประกอบอาชีพเพิ่มเติม	70	46.10
2.	ควรจัดให้มีถนนที่มีความแข็งแรงได้มาตรฐาน	28	18.42
3.	ตลาดจำหน่ายสินค้าที่ถูกสุขลักษณะให้กับประชาชน	27	17.76
4.	ควรมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและสถานที่ออกกำลังกาย	15	9.86
5.	ควรมีการปรับปรุงภูมิทัศน์และต้นไม้ตามไหล่ทาง	12	7.87
	รวม.	152	100

จากตาราง 11 พบว่า ข้อเสนอแนะมีจำนวนมากที่สุด คือ จัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อส่งเสริมด้านอาชีพและส่งเสริมการประกอบอาชีพเพิ่มเติม (ร้อยละ 46.10) รองลงมาคือ ควรจัดให้มีถนนที่มีความแข็งแรงได้มาตรฐาน (ร้อยละ 18.42) และตลาดจำหน่ายสินค้าที่ถูกสุขลักษณะให้กับประชาชน (ร้อยละ 17.76) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ
 - 5.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 7,000 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มตัวอย่างจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางของ เครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 364 คน แล้วทำกลุ่มตัวอย่างให้กระจายไปตามหน่วยเลือกตั้งต่าง ๆ ในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดง ตามสัดส่วนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ แก้ไขให้ความถูกต้องตามเนื้อหา นำแบบสอบถามไปหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ โดยนำไปทดลองใช้กับประชาชน จำนวน 30 คน ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา แล้วนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่า

สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ .8037

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยนำแบบสอบถามให้กับผู้นำชุมชน ช่วยแจกแบบสอบถามให้กับประชาชน รวบรวมให้ผู้วิจัยตามเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามจากแบบสอบถาม 364 ฉบับ เก็บรวบรวมมาได้ 364 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติ ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ(Percentage)

4.2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะอื่น ๆ โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกัน แล้วแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ สรุปผลการวิเคราะห์ที่ได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.48$) เมื่อพิจารณาโดยเรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดไปหาลดที่สุด ดังนี้ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการเมืองการบริหาร ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต และด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลำดับ

2. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ควรจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อส่งเสริมด้านอาชีพและส่งเสริมการประกอบอาชีพเพิ่มเติม จัดให้มีถนนที่มีความแข็งแรงได้มาตรฐาน จัดให้มีตลาดจำหน่ายสินค้าที่ถูกสุขลักษณะให้กับประชาชน ควรมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและสถานที่ออกกำลังกาย ควรมีการปรับปรุงภูมิทัศน์และต้นไม้ตามไหล่ทาง

อภิปรายผล

จากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้ง 5 ด้าน คือด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาสังคม และส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการเมืองการบริหาร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการบริหารจัดการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีประเด็นที่ค้นพบอันจะเป็นข้อมูลให้กับเทศบาลตำบลโนนดินแดง เพื่อนำไปวางแผนปรับปรุงและพัฒนา การดำเนินการของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดงในด้านต่าง ๆ ในอนาคตผู้วิจัยได้อภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การมีผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก การทำงานของเทศบาลตำบลมุ่งเน้นปฏิบัติงานตามนโยบายของฝ่ายบริหาร ซึ่งจะพัฒนาตามแนวทางช่วงหาเสียง ก่อนการเลือกตั้งเป็นส่วนใหญ่ โดยส่วนมากจะเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะหมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง จึงทำให้การพัฒนาอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกับชุมชน โดยตรงไม่มากเท่าที่ควร ดังนั้นเทศบาลตำบลควรหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขให้ชุมชนมีส่วนร่วมมากที่สุด รับฟังความคิดเห็นของประชาชนและนำปัญหาของชุมชนไปบริหารจัดการให้เป็นรูปธรรม ซึ่งสอดคล้องกับอำนาจ อยู่สาโก (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่าการดำเนินงานโดยรวม ทั้ง 5 ด้าน คือด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสิ่งแวดล้อม และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านการเมือง-การบริหาร อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับการวิจัยของช่อพฤกษ์ ฝิวู่ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลชุมพลบุรี อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยรวม ทั้ง 6 ด้าน คือด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและรักษาความสงบ ด้านพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการสนับสนุนการปฏิบัติการกิจ อยู่ในระดับปานกลาง

2. ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ มีประเด็นที่นำมาอภิปรายในงานทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

2.1 จากผลการวิจัยพบว่าด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ การดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 1 มีการจัดฝึกอบรมอาชีพแก่ประชาชนให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเทศบาลตำบลมีโครงการดำเนินงานในด้านการจัดฝึกอบรมอาชีพแก่ประชาชน การส่งเสริมการประกอบอาชีพ

ให้แก่ประชาชนตรงตามความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 5 มีการส่งเสริมการมีรายได้ของนักเรียน นักศึกษาระหว่างปิดภาคเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแนวคิดในการทำงานของเทศบาลตำบล คิดว่าการส่งเสริมการมีรายได้ของนักเรียนนักศึกษาระหว่างปิดภาคเรียน ไม่ใช่บทบาทหน้าที่ของเทศบาล ประกอบกับนักเรียนนักศึกษาอยู่ในวัยเรียนมีผู้ปกครองเป็นผู้อุปการะ จึงไม่ต้องหารายได้เพิ่มเติมในช่วงปิดภาคเรียน แนวทางการแก้ไขเทศบาลตำบลควรศึกษารายละเอียดของหน้าที่ หาแนวทางตั้งงบประมาณเพื่อการนี้ไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อเป็นการช่วยเหลือประชาชนที่มีรายได้น้อยไม่มีเงินทุนส่งลูกหลานเรียนต่อ โดยใช้เวลาช่วงปิดภาคเรียนจ้างเด็กนักเรียน นักศึกษาที่มีฐานะยากจนเข้าทำงานในองค์กร ก็จะเป็นการเพิ่มพูนรายได้จนเจือจรรอบครัว เป็นการสร้างนิสัยให้นักเรียนนักศึกษาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของช่อพุดกัญ ผิวภู่ง (2550 : 88) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลชุมพลบุรี อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 จากผลการวิจัยพบว่าด้านการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต การดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 4 มีการรณรงค์ให้มีการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเทศบาลตำบลมีการประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ รณรงค์ป้องกันสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค มีการควบคุมโรคติดต่อและติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 10 มีการจัดระเบียบของชุมชนให้เป็นชุมชนน่าอยู่ที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความเข้าใจของประชาชนต่อเทศบาลตำบลว่าไม่มีหน้าที่มาจัดความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชน แนวทางแก้ไขเทศบาลตำบลควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจในบทบาทอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบล และเทศบาลตำบลควรให้ความสำคัญด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคม และรักษาความสงบในทุก ๆ เรื่องอย่างเท่าเทียมกัน ไม่เพียงแต่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งทุกครั้งเท่านั้น เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ในการรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันรวมถึงรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของช่อพุดกัญ ผิวภู่ง (2550 : 89) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลชุมพลบุรี อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและรักษาความสงบ พบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

2.3 การวิจัยพบว่า ในด้านการเมืองการบริหาร การดำเนินงานของเทศบาลตำบล โนนดินแดง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 2 การนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการดำเนินงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเทศบาลได้จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อกำหนดแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล ทำให้การพัฒนาของเทศบาลตรงกับความต้องการของประชาชน และชุมชนได้รับประโยชน์ถูกต้องตามความต้องการ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อ 1 มีการจัดเวทีประชาคมเพื่อให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง แนวทางการแก้ไขควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง และจัดเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนา เพื่อให้คำแนะนำชี้แจงต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเสนอแผนพัฒนา จัดเวทีประชาคมให้ความรู้ความเข้าใจในการจัดทำแผนพัฒนากับเจ้าหน้าที่ของเทศบาล และประชาชนให้มากขึ้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนามีความครอบคลุมและเข้าถึงปัญหาความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของมนตรี สวงโท (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาป่าชุมชน ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลวังตะเฒ่า อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ ในด้านสังคมและการเมืองท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก

2.4 จากผลการวิจัยพบว่าในด้านโครงสร้างพื้นฐาน การดำเนินงานของเทศบาลตำบล โนนดินแดง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 1 มีการสร้างถนนที่สามารถใช้สัญจรไปมาสะดวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแผนการดำเนินงานประจำปีจะเน้นไปที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ถนนในเขตเทศบาลตำบล โนนดินแดง ร้อยละ 90 มีการสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ครอบคลุมทุกชุมชน ทำให้การสัญจรไปมาสะดวก เป็นการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้แก่ประชาชน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 5 จัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับใช้อุปโภคและบริโภค ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแนวคิดในการทำงานของเทศบาลตำบล ยังคงคิดว่างานด้านโครงสร้างพื้นฐานบางเรื่องไม่ใช่มหาความท้าทายของเทศบาล เช่น งานควบคุมอาคาร หรือการจัดให้มีน้ำสะอาด โดยยังคิดว่าควรเป็นบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานด้านสาธารณสุขในพื้นที่ที่ต้องดำเนินงานเช่นเดิมจึงทำให้เกิดปัญหาขึ้น ดังนั้นเทศบาลตำบลควรมีการศึกษาทำความเข้าใจในภารกิจให้ชัดเจน มีการจัดทำแผนการพัฒนาและจัดสรรงบประมาณ การจัดให้มีการดูแลโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุม เช่น การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำและทางระบายน้ำ ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปาภายในเขตเทศบาลให้มีและบำรุงไฟฟ้าหรือแสงสว่างภายในเขตเทศบาลทุกซอย การสาธารณสุขปลอดภัยและการก่อสร้างอื่น ๆ

1.5 จากการวิจัยพบว่าในด้านการบริหารจัดการอนุรักษณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 4 มีรถขยะมูลฝอยเพียงพอกับปริมาณขยะ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขยะในเขตเทศบาลในวันหนึ่งมีปริมาณขยะประมาณ 5 ตัน รถเก็บขยะมีจำนวน 3 คัน ซึ่งเทศบาลตำบลได้จัดเก็บขยะวันละ 2 เที่ยว เข้าเวลา 04.00 น. และ 17.00 น. ทำให้ไม่มีขยะตกค้าง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 1 มีการปรับปรุงภูมิทัศน์และปลูกต้นไม้ตามไหล่ถนน ทั้งนี้เป็นเพราะพื้นที่ในเขตเทศบาลมีจำกัด ประชาชนใช้เป็นพื้นที่อยู่อาศัยประกอบกิจการพาณิชย์ จึงทำให้มีพื้นที่ในการปลูกต้นไม้มีน้อย ส่วนเกาะกลางถนนเป็นพื้นที่อยู่ในความดูแลของกรมทางหลวงแผ่นดิน เทศบาลตำบลไม่สามารถเข้าไปดำเนินการได้ เทศบาลตำบลควรประชาสัมพันธ์ชี้แจงให้ประชาชนเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ซึ่งสอดคล้องการวิจัยของอำนาจ อยู่สาโก (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ อยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยได้สรุปประเด็นสำคัญ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงในการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ควรมีการพัฒนาปรับปรุงเพื่อให้พัฒนาไปในระดับที่ดีขึ้นในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การประกอบอาชีพของประชาชนเทศบาลมีการส่งเสริมทางการฝึกอบรมอาชีพ ควรจะส่งเสริมการลงทุนในการประกอบอาชีพด้วย เพื่อให้ประชาชนมีแนวทางในการประกอบอาชีพที่สามารถเพิ่มรายได้ประชาชนมีงานทำไม่ตกงานสามารถเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัวได้ และเทศบาลควรมีการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ

เพื่อหาแหล่งตลาดเพื่อรองรับผลิตภัณฑ์ของประชาชน ประกอบกับพื้นที่เทศบาลเป็นที่ราบเชิงเขา มีเขื่อนลำนางรอง อนุสาวรีย์เราสู้ควรพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวซึ่งจะส่งผลทำให้เศรษฐกิจของชุมชนเจริญเติบโตขึ้นได้

1.2 ด้านพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง การป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ควรจะให้มีการดูแลรักษาความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง มีความสม่ำเสมอในการปฏิบัติหน้าที่ โดยจัดเวรยามดูแลความเรียบร้อยในชุมชนเป็นประจำทุกวันตามสถานที่ต่าง ๆ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนช่วยกันดูแลสอดส่องความเรียบร้อยภายในชุมชนของตนเอง จัดให้มีจุดรับแจ้งเหตุที่สะดวกรวดเร็วและสามารถกระจายข่าวสารเพื่อป้องกันภัยที่จะเกิดขึ้นได้อย่างทันที่

1.3 ด้านการเมืองการบริหาร พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เทศบาลมีการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างต่าง ๆ ของเทศบาล มีการแต่งตั้งตัวแทนชุมชนหรือประชาคมในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างทุกขั้นตอน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทศบาล ควรมีการจัดเวทีประชาคมเพื่อให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจในสิทธิของตนเองต่อท้องถิ่น รายงานผลการประชุมสภาเทศบาลให้ประชาชนทราบ เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของเทศบาล เพื่อให้ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้ถูกต้องกับความเป็นจริง เป็นการพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนเอง

1.4 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แผนดำเนินการประจำปีจะเน้นไปที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานได้แก่ การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำและทางระบายน้ำ ถนนในเขตเทศบาลตำบลโนนดินแดง ร้อยละ 90 มีการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กครอบคลุมทุกชุมชนการสัญจรไปมาสะดวก ระบบน้ำประปาควรเร่งทำการปรับปรุงให้มีความสะอาดและมีการไหลของน้ำอย่างต่อเนื่อง เพราะน้ำมีส่วนสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนเป็นอย่างมาก รวมทั้งน้ำที่ใช้ในการเกษตรยังไม่เพียงพอแก่ความต้องการเทศบาลจึงควรหาวิธีในการกักเก็บน้ำเพื่อให้ประชาชนได้ใช้น้ำอย่างเพียงพอ

1.5 ด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เทศบาลควรจัดให้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจแก่ประชาชนในพื้นที่ให้มีความสวยงามและมีความสะอาด รวมถึงจัดทำให้เป็นแหล่งออกกำลังกายสำหรับประชาชน เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ รวมทั้งสนใจการออกกำลังกายมากขึ้น เพื่อความสะอาด และเป็นระเบียบของชุมชน ควรจัดหาดังขยะไว้บริการอย่างทั่วถึงและเพียงพอกับปริมาณขยะที่มีเพิ่มมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพที่แตกต่างกันของผู้บริหารของเทศบาล เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างในประเด็น เพศ อายุ ระดับการศึกษาและระยะเวลาดำรงตำแหน่งว่ามีอิทธิพลต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารของเทศบาลหรือไม่

2.2 ควรศึกษาค้นคว้าเชิงคุณภาพเกี่ยวกับเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบล เพื่อเจาะลึกถึงสาเหตุ การแก้ไขและปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของการปฏิบัติงานของเทศบาล

2.4 ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลให้การปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลเกิดความล่าช้าในการพัฒนาชุมชน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Briram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการปกครอง. (2543). *คู่มือการฝึกอบรมด้านการเงินการคลังท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์
 อสารศึกษาคินแดน.
- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น; *ข้อมูลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. (2550). (ออนไลน์).
 แหล่งที่มา ; // www.thaolocaladmin.go.th/work/apt.htm; ปรับปรุงครั้งล่าสุดเมื่อ
 1 สิงหาคม 2550.
- โกวิท พวงงาม. (2548). *การปกครองท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ : บริษัท สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด.
 (2550) *การตรวจสอบจากทะเบียนบ้าน. (คัดสำเนา)*. สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาล
 ตำบลโนนดินแดง.
- คันธุพันธ์ อนันต์สินชัย. (2547). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการ ขององค์การ
 ิหารส่วนตำบลลาดแร่ อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ*. สำนักวิทยบริการ
 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ; http://kgoon.msu.ac.th/full63/kanutnan_5266/titlepage.pdf
- ชยากร เทศะบำรุง. (2544). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
 จรจรเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ภาคนิพนธ์ ศศ.ม.
 (พัฒนาสังคม)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ช่อพุดกั ผิวภู. (2550). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบล
 ชุมพลบุรี อำเภอุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์*. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต :
 บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- เทศบาลตำบลโนนดินแดง. (2551). *ข้อมูลประชากรเทศบาลตำบลโนนดินแดง*.บุรีรัมย์ ;
 งานทะเบียนราษฎร. คัดสำเนา.
- เทศบาลตำบลโนนดินแดง. *แผนพัฒนาสามปี 2550-2552*.บุรีรัมย์ ; กองวิชาการและแผนงาน.
 คัดสำเนา.
- นพมาศ ชีรวะดิน. (2539). *จิตวิทยาสังคมกับชีวิต* กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นันทวัฒน์ บราณันท์. (2551). *สัญญาทางปกครองไทย*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา;
[http : //www.publaw.net/article/adnim_com00.html](http://www.publaw.net/article/adnim_com00.html)
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม ; สุวีริยาสาส์น.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2537). *กฎหมายทางเลือกของสังคมไทย*. กรุงเทพฯ : นิติธรรม.
- ประทาน คงฤทธิ์ศึกษากร. (2537). *การปกครองท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว.

- ประยูร กาญจนกุล. (2535). *การปกครองท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- “แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551”
(2551,22 กุมภาพันธ์). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 125 ตอนพิเศษ 40 ง.
- ไพรัช สุขสงญาติ. (2542). *ความคิดเห็นของผู้นำท้องถิ่นต่อการดำเนินงานตามนโยบายเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี*. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- “พระราชบัญญัติกฤษฎีกาการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ พุทธศักราช. 2542.” (2542,17 พฤศจิกายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 ก ตอนที่ 114.
- “พระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2496.” (2546,22 ธันวาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 120 ตอนที่ 124
- “พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542.” (2542,24 กุมภาพันธ์). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 ตอนที่ 114
- มური อนุมานราชชน. (2547). *นโยบายสาธารณะ ; แนวความคิดกระบวนการและการวิเคราะห์*. เชียงใหม่ ; คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มนตรี สวางไท. (2547). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาป่าชุมชน ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลวังตะเجه อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ*. สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ; <http://khoon.msu.ac.th/full677montree5740/titlepage.pdf>.
- เยาวภา ถิ่นชัยภูมิ. (2547). *ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ*. สำนักวิทยบริการ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ; <http://khoon.msu.ac.th/full63/yaowala5299/titlepage.pdf>.
- รศ.ดร. รัตนา เสริมพงศ์. (2546). *เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารท้องถิ่น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ ; น้ํากิ่ง.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2546). *การบริหารเมืองหลวงและการบริหารท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ ; โอ.เอส. พรินติ้ง เฮาส์.
- ศรีสมบุญณ์ เข้มกมล. (2538). *ความคิดเห็นของข้าราชการต่อศักยภาพในการบริหารงานสภาตำบล ภายใต้พระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดฉะเชิงเทรา*. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม.(พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สถาบันพระปกเกล้า.(2548). การปกครองท้องถิ่นไทย. (ออนไลน์).

แหล่งที่มา ; [//www.kpilearning.com/e_learning/lms/e_learning](http://www.kpilearning.com/e_learning/lms/e_learning); ปรับปรุงครั้งล่าสุดเมื่อ 5 มิถุนายน 2548.

สงวน ถ้วมโนมนต์. (2548). รัฐธรรมนูญกับการปกครองท้องถิ่น. (ออนไลน์). แหล่งที่มา ;

[//www.schq.mi.th/ndc/thinktank/local % 20admin.htm.](http://www.schq.mi.th/ndc/thinktank/local%20admin.htm)

สนสิน เชิญทอง. (2541). **ความคิดเห็นของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านต่อความเป็นไปได้ในการใช้ระบบสาธารณสุขมูลฐานของประชาชนท้องถิ่น : กรณีศึกษาอำเภอโคกพระ จังหวัดนครสวรรค์.** ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : คอับัฒจิตวิทยาลัษสถาบันบัฒจิตพัฒนบริหารศาสตร.

สมบัติ ชำรงธัญวงศ์. (2544). **นโยบายสาธารณะ ; แนวความคิดการวิเคราะห์และกระบวนการ.** พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ ; สำนักพิมพ์เสมาธรรม.

สรวิศ กุศล. (2546). **การประเมินผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย.** ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : คอับัฒจิตวิทยาลัษสถาบันบัฒจิตพัฒนบริหารศาสตร.

อนก เหล่าธรรมทัศน์. (2545). **ประชาธิปไตยท้องถิ่น.** นนทบุรี ; มิติใหม่.

อุทัย หิรัญโค. (2534). **ประมุขศิลปะของการเป็นผู้นำ.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.

อำนาจ อยู่สาโก. (2549). **ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลพมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์.** ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัฒจิต : บัฒจิตวิทยามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buri Ram Rajabhat University

ที่ กษ ๐๕๕๕.๑๑/ว ๑๓๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
 อ.จระ ค.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
 จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๕ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คร.หญิงชาติ ชังคี

ด้วย นางสาวพรรณพิศ แห่งไรสง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน ตะเนวัน เป็นที่ปรึกษาภาคนิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอกความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
 อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๕๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศบ ๐๔๔๔.๑๑/๑๓๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ค.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๘ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ จีวัฒนา

ด้วย นางสาวพรรณพิศ แพงโรตง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประจัน คณะวัน เป็นที่ปรึกษาภาคนิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อที่ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นางนพ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คห ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๑๓๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๘ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อธิบดีตำรวจโทตันติ พรสิทธิ์

ด้วย นางสาวพรรณพิศ พงษ์ไธสง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประจัน คณะวัน เป็นที่ปรึกษาภาคนิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buri Ram Rajabhat University

ที่ ศบ ๐๕๕๕.๑๑/ว ๑๗๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ค.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นายอำเภอละหานทราย

ด้วย นางสาวพรณิศา แพงไรสง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำภาคนิพนธ์เรื่อง ศึกษาความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประจักษ์ คณะวัน เป็นประธานกรรมการควบคุมภาคนิพนธ์ ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวพรณิศา แพงไรสง ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง สำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๖/๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ ณะองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๕๖๐ ๑๖๑๖ คอ ๓๗๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ค

ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Briaram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๒๒๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลโนนดินแดง

ด้วย นางดาวพรพรพิศ เพงโฮง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและภาคินิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประจักษ์ คณะวัน เป็นประธานกรรมการควบคุมภาคินิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าไปเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๖๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐๕๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐๕๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buri Ram Rajabhat University

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ แบ่งความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการดำเนินการพัฒนาเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงใน () หน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() 18 – 27 ปี

() 28 – 37 ปี

() 38 - 47 ปี

() 48 - 57 ปี

() 58 - 67 ปี

() มากกว่า 68 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษา

() มัธยมศึกษาตอนต้น

() มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

() อนุปริญญา หรือเทียบเท่า

() ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

() เกษตรกรรม / รับจ้างทั่วไป

() รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว

() พนักงานบริษัทเอกชน

() อื่น ๆ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาล

ตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องตัวเลือกที่ตรงกับระดับความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่าน

- 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็น คำนึงงานมากที่สุด
 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็น คำนึงงานมาก
 3 หมายถึง ระดับความคิดเห็น คำนึงงานปานกลาง
 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็น คำนึงงานน้อย
 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็น คำนึงงานน้อยที่สุด

ข้อความ	การดำเนินงาน				
	5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ					
1. มีการจัดฝึกอบรมอาชีพแก่ประชาชนให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้
2. มีการส่งเสริมการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนในชุมชนอย่างเหมาะสม
3. มีแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรอย่างเพียงพอ
4. มีการส่งเสริมการมีรายได้ของนักเรียน นักศึกษาระหว่างปิดภาคเรียน
5. จัดให้มีตลาดจำหน่ายสินค้าที่ถูกสุขลักษณะให้กับประชาชนในชุมชน
ด้านการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต					
6. มีการจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัคร เช่น อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) อาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน
7. มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเพื่อป้องกันและลดการสูญเสียในด้านทรัพย์สินและเพื่อขวัญและกำลังใจของประชาชน
8. มีการให้มีเวรยามห้องฉี่ คอยสอดส่องดูแลให้ประชาชนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย
9. มีการรณรงค์ให้มีการป้องกันและระงับโรคติดต่อ
10. จัดให้มีสถานที่ออกกำลังกายอย่างเพียงพอ
11. มีการจัดกิจกรรมและส่งเสริม วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
12. มีการดูแล สงเคราะห์เด็ก ผู้พิการ ผู้สูงอายุอย่างทั่วถึง
13. มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ข้อคำถาม	การดำเนินงาน				
	5	4	3	2	1
14. มีการจัดระเบียบของชุมชนให้เป็นชุมชนนำอยู่ที่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ
ด้านการเมืองการบริหาร					
15. มีการจัดเวทีประชาคมเพื่อให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
16. มีการนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการดำเนินงาน
17. ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล
18. มีการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเทศบาลตามลำดับความสำคัญของโครงการ
19. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้ารับฟังการประชุมสภาฯ
20. มีการรายงานผลการประชุมสภาเทศบาลให้ประชาชนทราบ
21. มีการเปิดเผยข้อมูลในที่เปิดเผยที่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างต่าง ๆ ของเทศบาล
22. ตัวแทนชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้างต่าง ๆ ของเทศบาล
23. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าใจในสิทธิตนเองต่อท้องถิ่น
24. มีเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน เหมาะสมต่อการให้บริการ
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน					
25. มีการสร้างถนนที่สามารถใช้สัญจรไปมาสะดวก
26. มีการวางท่อระบายน้ำที่สามารถป้องกันน้ำท่วมขังได้ดี
27. มีไฟฟ้าสาธารณะทุกซอยและในทุกชุมชนอย่างทั่วถึง
28. มีประปาใช้ทุกชุมชนในเขตเทศบาล
29. จัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับใช้บริโภคและอุปโภค
ด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
30. มีการปรับปรุงภูมิทัศน์และปลูกต้นไม้ตามไหล่ถนน
31. มีการจัดสวนสาธารณะเพื่อเป็นที่พักผ่อนและออกกำลังกาย
32. มีการจัดหาดังขยะไว้บริการอย่างเพียงพอ
33. มีรถขยะมูลฝอยเพียงพอกับปริมาณขยะ
34. มีการทำความสะอาดถนนเป็นประจำ

**ตอนที่ 3 โปรดแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการดำเนินการพัฒนาเทศบาลตำบล
โนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์**

**1. ข้อคิดเห็นในการดำเนินการพัฒนาเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง
จังหวัดบุรีรัมย์**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมตามความคิดเห็นของท่าน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ
ในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

นางสาวพรรณพิศ แพงไธสง
ผู้วิจัย

ภาคผนวก จ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buri Ram Rajabhat University

***** Method 2 (covariance matrix) will be used for this analysis *****

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

*** Warning *** Determinant of matrix is zero

Statistics based on inverse matrix for scale ALPHA
are meaningless and printed as .

N of Cases = 30.0

Item Means	Mean	Minimum	Maximum	Range	Max/Min	Variance
	3.5235	3.3667	3.7667	.4000	1.1188	.0120

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Alpha if Item Deleted
A1	116.2333	77.2195	.4106	.	.7949
A2	116.4333	75.7023	.5526	.	.7900
A3	116.3667	76.1023	.4354	.	.7933
A4	116.2667	79.7195	.1784	.	.8032
A5	116.4000	77.9724	.2271	.	.8026
B6	116.4333	80.3920	.1884	.	.8023
B7	116.3667	75.7575	.4965	.	.7913
B8	116.2000	78.7862	.2787	.	.7995
B9	116.2333	80.5989	.1247	.	.8048
B10	116.2000	77.8897	.3923	.	.7959
B11	116.1667	75.7989	.5439	.	.7903
B12	116.2667	78.2023	.3246	.	.7979
B13	116.3000	79.0448	.1592	.	.8058
B14	116.4333	80.3920	.1884	.	.8023
C15	116.3000	79.0448	.1592	.	.8058
C16	116.1333	74.1885	.6436	.	.7859
C17	116.1667	79.0402	.2891	.	.7993
C18	116.4000	80.3862	.2177	.	.8015
C19	116.2000	76.3034	.4938	.	.7920
C20	116.0333	77.5506	.2671	.	.8005
C21	116.4000	80.3862	.2177	.	.8015
C22	116.1333	81.6368	.0423	.	.8074
C23	116.2333	78.6678	.2413	.	.8011
C24	116.1667	81.1092	.0560	.	.8087
D25	116.1667	81.1092	.0560	.	.8087
D26	116.2333	77.2195	.4106	.	.7949
D27	116.4333	75.7023	.5526	.	.7900
D28	116.3667	76.1023	.4354	.	.7933
D29	116.1667	81.1092	.0560	.	.8087
E30	116.4000	77.9724	.2271	.	.8026
E31	116.2333	78.9437	.2401	.	.8010
E32	116.3667	75.7575	.4965	.	.7913
E33	116.2000	78.7862	.2787	.	.7995
E34	116.3667	76.1023	.4354	.	.7933

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients 34 items

Alpha = .8037 Standardized item alpha = .8144

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	พรรณพิศ แพงไชสง
วันเดือนปีเกิด	31 ตุลาคม 2511
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 205 หมู่ที่ 3 ตำบลส้มป่อย อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่ทำงาน	สำนักงานเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2528 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนพุทไธสง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2549 ปริญญาตรี สาขารัฐประศาสนศาสตร์ ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2552 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์